

Η ΦΥΣΙΣ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ ΘΕΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ — ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ

Ὀδὸς Ἀλεξάνδρου Σούτσου ἀριθ. 17, Πάροςδος Λυκαβητοῦ.

Συνδρομὴ Ἑσωτερικοῦ φρ. 12. — Συνδρομὴ Ἐξωτερικοῦ φρ. 15.

ΕΤΟΣ Γ. ΠΕΡ. Β

ἘΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 1ῃ ΜΑΡΤΙΟΥ 1899

ΤΑΡΙΧ. 28

ΑΝΤΙΡΡΗΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΑΤΟΙΚΗΣΙΜΟΥ ΤΩΝ ΠΛΑΝΗΤΩΝ

Ὁ κ. Φλαμμάριω, εἰς ἀπάντησιν δημοσιευθείσης ἐν Παρισιῶ φήλῳ γνώμης περὶ τοῦ ἀκατοικήτου τῶν ἄλλων κόσμων, ἐκτὸς τῆς γῆς, ἀποφαίνεται ὡς ἀκολουθῶς:

Ἡ πρώτη τις ἐφημερία, ὀπισθοδρομοῦσα κατὰ τρεῖς αἰῶνας ἀνεκάλυψεν ἐσχάτως, ὅτι ἡ γῆτις σφαῖρα ἐπέχει ἐν αὐτῇ μόνη τὴν πλάσιν ὀλοκληρον, ὅτι οἱ ἀστέρες καὶ οἱ πλανῆται εἰσὶν ἐξαρτήματα τῆς θεατρικῆς ἡμῶν παραστάσεως καὶ ὅτι οἱ φιλόσοφοι, οἵτινες ὡς ὁ Laplace, Lalande, Herschel, Arago, ὁ πᾶτερ Graty, ὁ πᾶτερ Secchi, ὁ Jean Regnaud, Βίκτωρ Οὐγγώ κτλ. ἀποδέχονται, ὅτι ἀνθρωπότητα ἀγνώστοι ἤμῃν δύναται νὰ κατοικήσῃ εἰς ἑτέρους κόσμους, ἐκλαμβάνουσι τοὺς ἄλλους τούτους κόσμους ὡς πρακτικῶς ἀπορριπτὰς τυρούς, τῆς γῆτις ἀνθρωπότητος μὴ οὐσῆς ἄλλο, κατὰ τὸν ἀξιολογῶν συναδέλφον ἢ συνοικισμὸς ἐνὸς παλαίου τεμαχίου οὐκ ὀφροῦ (τυροῦ).

Βεβαίως, ἔπρεπε αἱ γνώμαι εἰσὶν ἐλεύθεραι καὶ δὲν εἶναι παραδόξον νὰ βλέπῃ τις τινὰ ἀνοησεύατα. Ἐν τούτοις ὁ Montaigne δὲν εἶχεν ἀδικῶν νὰ συμβουλεύῃ τοὺς συγχρόνους αὐτοῦ λογογράφους οὕτως: «Θὰ ἐπεθύμουν ἵνα ἕκαστος ἔγραπεν ὅ, τι γνωρίζει, ἀκριβῶς ὅπως τὸ ἐννοεῖ, καὶ οὐδὲν πλεον, διότι εἶναι πολὺ λυπηρὸν νὰ βλέπῃ τις τόσους λόγους γράφοντας περὶ ἀντικειμένων τὰ ὅποια δὲν γνωρίζουντι. Φρονῶ, ὅτι τὴν συμβουλήν ταύτην δύναται τις καὶ σήμερον ἐπινοῆσαι.»

Ὁ ἀνώνυμος συναδέλφος μου ὅστις οὐδέποτε παρετήρησε οὔτε τὸν Ἄρη, οὔτε τὴν Ἀφροδίτην διὰ τοῦ τηλεσκοπίου, ἐξηγεῖ κατ' ἴδιον τρόπον ἐνδιαφέρουσαν σχετικὴν διατριβήν, ἣν ὁ ἀστρονόμος Lowell, μοι ἀπέστειλεν ἐκ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς περὶ τῶν τελευταίων παρατηρήσεων του. Μὰς λέγει ὅτι ὁ ἀστρονόμος οὗτος δὲν πιστεύει εἰς τὴν ὑπαρξιν κατοίκων, οὔτε ἐπὶ τοῦ Ἄρεως, οὔτε ἐπὶ τῆς Ἀφροδίτης.

Ἄλλ' ὑπάρχει διάκρισις τις ἐν τῇ γνώμῃ ταύτῃ.

Οἱ δύο οὗτοι κόσμοι εἰσὶ γείτονές μας. Ἐν τούτοις ἐνεκα τῆς τοπικότητος αὐτῶν, γνωρίζομεν ἀσφύκτως καλεῖτερον τὸν Ἄρη τῆς Ἀφροδίτης. Μὴ ἀποδεχόμενος δὲ ἀνεπιφυλάκτως τὴν γνώμην τοῦ ἀμερικανοῦ παρατηρητοῦ, ὅτι οἱ διώρυγες τοῦ Ἄρεως εἰσὶν ἔργα εὐφυίας τῶν κατοίκων τοῦ πλανήτου, τοῦτο δὲν ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν τοῦ κύρους τοῦ ἀκατοικήτου αὐτῶν.

Αἱ τελευταῖαι πρόσφατοι παρατηρήσεις ἐμαχούσι τὴν

Ὁ καθηγητὴς Τσερεβοτάνης
Ἐφευρέτης νέων τελ. συστημάτων.

γνώμην, ὅτι ἐπὶ τοῦ Ἄρεως, ἐνθα σχεδὸν οὐδέποτε βρέχει, ἐνθα τὰ νέφη εἰσὶ σπανιώτατα, τὰ μόνα κυκλοφοροῦντα ἐκε

υδατά είναι τὰ ἐκ τῆς διαλύσεως τῶν πολικῶν χιόνων προερχόμενα. Καὶ ἀληθῶς, τὸ ὑφιστάμενον γεωμετρικὸν δίκτυον τῶν διορύγων θαυμασίως καταρτισθὲν διὰ τὴν εὐφυῆ διανομήν τῶν ὑδάτων εἰς ἅπαντα τὰ διαμερίσματα τοῦ πλανήτου, ἀναγνωρίζεται ὡς ἔργον ἀληθῶς υπεράνθρωπον.

Ἡ ὑπόθεσις τῆς ὑπάρξεως ἐπὶ τοῦ Ἄρεως ἀτόμων ἀνωτέρων τῆς ἡμετέρας φυλῆς ἐπιβεβαιούται ὁσημέραι ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος, ἐφ' ὅσον αἱ ἀστρονομικαὶ παρατηρήσεις γίνονται ἀκριβέστεραι. Τοῦτο καλῶς γινώσκουσιν οἱ ἀκολουθοῦντες τὰς προόδους τῆς ἐπιστήμης.

Ὁ πλανήτης Ἀφροδίτη εἶναι τοῦναντίον μᾶλλον μυστηριώδης καὶ δὲν μᾶς ἀποκαλύπτει τοσοῦτον εὐκόλως τὰ μυστήριά του. Ὅπόταν ὁ Ἄρης διέρχεται πλησιέστερον τῆς Γῆς φάνεται ἡμῖν πεφωτισμένος ἐντελῶς ὑπὸ τοῦ Ἡλίου καὶ δυνάμεθα νὰ παρατηρήσωμεν τὰς λεπτομερεῖς τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ. Τοῦναντίον συμβαίνει διὰ τὴν Ἀφροδίτην. Ἡ πεφωτισμένη αὐτῆς ἐπιφάνεια ἐλαττοῦται ἐφ' ὅσον πλησιάζει πρὸς ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τέλος μόλις μᾶς παρουσιάζει ἐλάχιστον φωτεινόν.

Ἀμφιβάλλοντες εἰσέτι ἐὰν ἡ Ἀφροδίτη στρέφεται περὶ ἐαυτήν, ἐνῶ ἡ περιφορὰ τοῦ Ἄρεως παρατηρεῖται ἀπὸ διακοσίων ἐτῶν καὶ πλέον. Κατὰ δὲ τὰς παρατηρήσεις προσφάτως τοῦ κ. Lowel ὡς καὶ κατὰ τὰς γενομένας ὑπὸ τοῦ κ. Schiaparelli ἐργασίας, ἡ Ἀφροδίτη παρουσιάζει πάντοτε τὸ αὐτὸ πρόσωπον πρὸς τὸν Ἡλίον, ὅπως ἡ Σελήνη πρὸς ἡμᾶς Αἰώνιος ἡμέρα ἀφ' ἐνὸς μέρους, αἰώνιος νύξ ἀφ' ἐτέρου.

Ἀποκρούμεν τὴν ἰδέαν, ὅτι ἡ Ἀφροδίτη εἶναι κόσμος νεκρός, διότι δὲν δυνάμεθα νὰ ἴδωμεν τίποτε ἐν αὐτῇ κινούμενον καὶ διότι παρουσιάζει τὴν αὐτὴν πρὸς τὸν Ἡλίον πλευράν. Ἐν τούτοις κέκτηται ἄλλας πιθανότητας περὶ τοῦ κατοικησίου αὐτῆς.

Τὸ ἄπειρον χάος τῶν οὐρανῶν φέζει ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ κοιτάδας καὶ τάφους, κόσμους μέλλοντας καὶ κόσμους ἀπελθόντας. Εἶναι πληρῆς ἡλίων ἐσθεσμένων καὶ νεκροταφείων. Ὁ Ζεὺς πιθανῶς δὲν κατοικεῖται τὸ γε νῦν ἔχον. Ἀλλὰ τοῦτο ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν περὶ τοῦ ἀκατοικητοῦ τῶν ἄλλων κόσμων; Ἡ γῆ δὲν ἦτο κατοικημένη κατὰ τὴν πρωτογενῆ αὐτῆς περίοδον. Τί ἐσημαίνει τοῦτο διὰ τοὺς κατοίκους τοῦ Ἄρεως καὶ τῆς Σελήνης, οἵτινες ἔτι τὴν παρετήρουν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐμείνην;

Τὸ νὰ ἰσχυρίζεται τις, ὅτι ἡ ἡμετέρα σφαῖρα εἶναι ὁ μόνος κόσμος, ὅστις κατοικεῖται, διότι οἱ ἄλλοι κόσμοι δὲν μᾶς ἐμφανίζονται, εἶναι λογικὴ οὐχὶ φιλοσόφου, ἀλλ' ἰχθύος. Πᾶς ἰχθύς δύναται νὰ φρονῆ, ἐπὶ ἐκτὸς τοῦ ὕδατος εἶναι ἀδύνατον νὰ ζῆσθαι τις, διότι ἡ ὄρασις καὶ αἱ γνώσεις αὐτοῦ δὲν ἐκτείνονται πέραν τῆς καθημερινῆς αὐτοῦ ζωῆς. Ὡστε εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τῆς λογικῆς δὲν ὑπάρχει ἀπάντησις. Δυνατὰ τις ἔμοιβε νὰ συμβουλευθῇ τοὺς ἀντιδοξοῦσι νὰ μὴ ἀνκμινύσῃσι τὸ θρησκευτικὸν ζήτημα, διότι περιέρχονται οὕτω εἰς τὴν πλάνην τῆς ἐντελοῦς ἀμαθείας.

Ἀπὸ τινῶν ἐτῶν παρατηρούμεν, ὅτι οἱ πλείστοι τῶν ἀντιφρονούντων ἡμῖν εἶναι κακῆς πίστεως, διότι φαίνονται κατώτεροι καὶ αὐτῆς τῆς κρίσεως τῶν ἰσχυρῶν καὶ δὲν πρέπει νὰ ἐνασχολῆται τις περὶ αὐτῶν ἢ ἐν ὄρα ζωολογικῆς κατατάξεως.

Ἐσχάτως ἀστρονόμος τις ὁ κ. Scheiner περιώριεν εἰς τὸ ἐλάχιστον τὸν ἀριθμὸν τῶν κατοικημένων τῶν ἔτι νῦν ἔχον κόσμων καὶ εὗρε μόνον δύο εἰς ἕκαστον ἡλιακὸν σύστημα. Ἀποδεχόμενος δὲ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν εἰς τὰ λοιπὰ γνωστὰ ἡλιακὰ συστήματα διὰ τῶν τηλεσκοπικῶν ἐξερευνησέων, συνεπέρανεν εἰς τὴν ὑπάρξιν ἐπὶ τοῦ παρόντος «ἐκατὸν χιλιάδων οὐρανίων κόσμων» κατοικουμένων ὑπὸ ὄντων πλέον ἢ ἦσαν νοσημόνων, πεπλασμένων πολὺ διαφοροτρόπως ἡμῶν καὶ πεπροικισμένων δι' ἄλλοιων ἀισθήσεων, ὅπως διαφόρων τῶν ἡμετέρων.

«Πόσας ἀισθήσεις ἔχετε; ἠρώτα ὁ Μικρομέγας τὸν Κροναίτην. — Ἐβδομήκοντα δύο, ἀπεκρίνετο οὗτος καὶ πάντες παραπονούμεθα καθ' ἑκάστην ἐπὶ ἀνεπαρκείῃ. — Τὸ πιστεύω,

ἐπέλεγεν ὁ Μικρομέγας, διότι ἐν τῇ σφαίρῃ μας ἔχομεν σχεδὸν χιλιάς ἀισθήσεις καὶ μᾶς ἀνησυχεῖ ἐπὶ ἀριστὸς τις ἀμφιβολία, ἥτις μᾶς λέγει, ὅτι ὑπάρχουσιν ὄντα πολὺ μᾶλλον ἡμῶν τελειότερα».

Δυνατὰ τις νὰ συζητῇ μετὰ τοῦ Montaigne καὶ τοῦ Βολταίρου, οἵτινες ὑπὸρξαν ἔτι, ὀλίγον ἀστρονόμοι χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζωσιν. Οἱ δὲ μεγαλειότεροι σύγχρονοι νόες δύνανται εἶτι νὰ ἐμιλῶσιν ὡς ὁ Μικρομέγας. **Φ. Η.**

Σ. ΜΟΝΙΑΟΥ Γ. ΒΑΒΙΑΝΟΥ

Η ΠΑΡΑΦΡΟΣΥΝΗ ΕΝ Τῇ ΚΟΙΝΩΝΙΑ, ΚΑΙ Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΑΥΤΗΣ

ΗΤΟΙ

ΜΕΛΕΤΗ ΕΠΙ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Ἐνταῦθα εἶναι καιρὸς νὰ εἰπωμεν ὅτι καὶ ἐν τῷ κλήρῳ καὶ ἐν τῇ πολιτείᾳ καὶ ἐν τῇ οἰκογενείᾳ ἔχομεν ἀγαστὰς ἐξαιρέσεις· ἔχομεν πρότυπα ἀνθρώπων καλῶς σκεπτομένων, ἔχομεν διανοίας ἰσχυρὰς καὶ καρδίας ἀγνὰς καὶ μεγάλας, ἀλλ' αἱ ἐξαιρέσεις αὐτὰ δὲν ἀποτελοῦσι τὸν κανόνα, οὐχ' ἦτον πρὸς τὴν ἠθικὰ ταῦτα στοιχεῖα τοῦ τόπου ἀπευθυνόμεθα, ὅπως πηγνύοντα πλοῦνα νέας δράσεως, ἐπὶ νέων βάσεων ἐπιφέρωσι τὸ ποδοῦμενον ἀποτελεσμα.

Ἄλλως ὁ βίος οὗτος δὲν εἶναι βίος ὀρθοφροσύνης καὶ συνέσεως ἀπὸ τοῦ Α ἕως τοῦ Ω, καὶ ἂν ἦτο δυνατὸν νὰ μετατεθῶμεν εἰς ἑκατὸν ἔτη ὀπισθεν καὶ ν' ἀπεινώσωμεν εἰς τὴν σημερινὴν κατάστασιν, βεβαίως θὰ ἐξεβάλλομεν κραυγὴν φρίκης διὰ τὸ εὐρὺ φρενοκομῆσι, ὅπερ ἔσχεν εἰς ἐπιμετρον τὸ ἀτύχημα νὰ πάθωσι καὶ οἱ Ἰατροὶ αὐτῶν τὰς φρένας καὶ νὰ βλέπωσι περὶ ἑαυτοὺς μόνον ὁμοίους τῶν. Διότι ζῶντες ὑπὸ τῆς ἀποσοφαιζαν τῆς κοινωνίας μετὰ τῶν ἰδεῶν αὐτῆς καλῶν ἢ κακῶν ἀναπνέομεν ἀέρα ἐκ ταύτης δηλητηριώδη δι' ὑψηλοφροσύνην καὶ μεγαλόνοιαν, καὶ δυνατὸν ἐν ἐπιγνώσει τοῦ ἀδίκου, τοῦ ἀλόγου, τοῦ μικροῦ, τοῦ ποταποῦ πραγματὸς τινος νὰ τὸ πράξωμεν, νὰ τὸ γράψωμεν, νὰ τὸ εἰπωμεν, νὰ τὸ συμβουλευσώμεν, ἢ ἀρνητικῶς ἀμαρτάνοντες νὰ μὴ τὸ καταδικάσωμεν, νὰ μὴ διαμαρτυρηθῶμεν ἢ καὶ πολλακίς εἰς ἀκαταλόγηστον τότε μοῖραν τιθέμενοι νὰ μὴ ἀντιληφθῶμεν κἂν αὐτοῦ, οὐδ' αἰσθῶσιν νὰ λάβωμεν. Ὁ Baillarger, εἶπε λίαν προσφύως, ὅτι «ἡ παραφροσύνη εἶναι δυστυχία, ἥτις ἀγνοεῖ ἐαυτήν» ἀκριβῶς δ' εἰς τὴν θέσιν ταύτην εὐρισκόμεθα, ἀγνοοῦντες τὸν πρόποντα χαρακτηρισμὸν τοῦ νοσήματος, ὑφ' οὗ κατατροχόμεθα καὶ ὅπερ ὑπονομεῖται αὐτὰς τὰς βάσεις τῆς ὑπάρξεώς μας ὡς ἀτόμων καὶ ὡς ἔθνοους.

Ὁ οἰκογενειακὸς ὅθεν βίος πρέπει ριζηδὸν νὰ μεταβληθῇ καὶ πρὸς τοῦτο ἀνάγκη ὁ βίος ν' ἀπλοποιηθῇ, αἱ προικεῖς νὰ καταργηθῶσι, ἢ πολυτέλεια νὰ ἐκλείψῃ, τὰ 9/10 τῶν καταστημάτων τῆς πολυτελείας νὰ πτωχεύσωσι, τὰ 9/10 τῶν μοδιστῶν παντὸς εἴδους νὰ καταφύγωσιν εἰς ἄλλου εἴδους ἔργα, ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν δὲ τῆς θρησκείας καὶ τῆς Πολιτείας, ὡς θὰ διαμορφωθῶσι, νὰ ζωογονηθῶσιν οἱ οἰκογενειακοὶ δεσμοί, ν' ἀναπτυχθῇ τὸ ἥϊλτρον, νὰ σισφυγθῶσιν οἱ ἀμοιβαῖοι χαλιννοὶ μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτῆς, ν' ἀναπτυχθῇ ὁ ἔρωσ ὁ ἀγνός, ὁ ἀληθής, νὰ χωρισθῶσιν αἱ ἐξουσίαι καὶ ἡ γυνὴ καὶ λάθῃ ἐν τῷ οἴκῳ τὴν ἐμπρέπουσαν αὐτῇ θέσιν ὡς σὺ ζύγου καὶ μητρος, ὡς Ἑλληνίδος οἰκοκυρᾶς τοῦ 1821 ἢ καὶ τοῦ 1861 ἀκόμη καὶ τοῦ 1871, ἀν θέλετε, καὶ τότε μόνον

ἀλλὰ μόνον τότε δυνάμεθα νὰ ἐλιπίσωμεν παύσαν τῶν κακῶν, ὅσα τανὺν περιστοιχοῦσιν ἡμᾶς ἅπαντας, ὡς συνενόχους. Οὐδαμῶς δὲ παρήγορος τυγχάνει ἡ ζύμωσις ἥτις ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἡμῶν ἐπιτελεῖται ἐν σχέσει πρὸς τὴν θέσιν ἢν δέον νὰ κατέχη ἡ γυνὴ ἐν τῷ οἴκῳ. Ἐξημμεῖται τινὲς κεφαλαί, ὡς ὀνομάζει αὐτὰς ὁ κόσμος, φρενοβλαβεῖς δὲ καθ' ἡμᾶς, ὡς ὄρισσαμεν ἐν ἀρχῇ τὴν φρενοβλάβειαν, τὴν λανθάνουσαν προσέδωκαν ἀτυχῶς τοιαύτην διεύθυνσιν εἰς τὴν ἐξελίξιν τοῦ ζιτηματος, ὥστε καὶ ἤρξαντο διεξαγόμεναι σοβαρὰ συνέτησεις, πράγμα ὅπερ αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἀποτελεῖ ἐγκλημα ἐσχάτης καθοσιώσεως πρὸς τὸν ἔθνησμον ἡμῶν ἐν τοῖς καιρίοις πιτωσκόμενον διὰ τῶν παραπλησίων ἰδεῶν. Καθόσον ἡ τύχη τῶν Ἑλληνίδων ὡς καὶ ἐν τῇ περὶ γυναικὸς καὶ τῆς ἀποστολῆς αὐτῆς μελέτῃ ἡμῶν ἐλέγομεν, λίαν παραλλάσσει τῆς τῶν Εὐρωπαίων καὶ παντὸς τοῦ λοιποῦ κόσμου. Διότι ὁ βίος αὐτῶν πόρρω ἀπέχει τοῦ πολυταράχου καὶ δυστυχούς τῶν ὁμοφύλων τῶν ἄλλων λαῶν, διότι τέλος ὁ προσωρισμὸς αὐτῆς εἶναι ὁ εὐγενέστερος καὶ ὁ ὑψηλότερος, ὃν πᾶσα γυνὴ θὰ ἐπόθη νὰ ἔχη ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. Ἐχομεν ζῶντα πρὸ ἡμῶν τὰ παραδείγματα τῶν προγόνων καὶ οὐδέποτε ἐσκέψθημεν νὰ ἀκολουθήσωμεν αὐτὰ, ἐνῶ πράττουσι τοῦτο μετὰ ζηλοῦσιν ἀποκλειστικότητος οἱ Ἄγγλοι καὶ οἱ Γερμανοὶ κατὰ τὸ μᾶλλον δὲ καὶ ἦτον καὶ πάντες οἱ λαοὶ τῆς ὑψηλῆς, ἐξαιρουμένων μόνον τῶν ἀγρίων λαῶν, τῶν Τούρκων καὶ τῶν Ἑλλήνων. Οἱ πρόγονοι ἡμῶν εἶτι καὶ τὰ σώματα τῶν παρθένων κατεκούραζον, ὡς ἱστορεῖ ὁ Πλούταρχος, διὰ δρόμων καὶ παλαίστρας, δισκοβολίας καὶ ἀκοντίου, ὥστε τῶν τε γενομένων ἢ ριζώσις νὰ γίνῃ ἰσχυρὰ εἰς ἰσχυρὰ σώματα καὶ νὰ βλαστήσῃ κάλλιον καὶ αἱ παρθένοι νὰ ἀντέχωσι καρτερικώτερον καὶ εὐκολώτερον εἰς τὰς ἀδύνας τοῦ τοκετοῦ. Καὶ ταῦτα διὰ τοὺς ἐκγόνους περὶ ὧν ὁ Εὐριπίδης λέγει :

Ὅταν δὲ κρητὴς μὴ καταβληθῇ γένους ὄρθως ἀνάγκη δυστυχεῖν τοὺς ἐκγόνους.

Οἱ πρόγονοι ἡμῶν δὲν ἠθέλον τὸν γάμον νὰ εἶναι ἡγορασμένους καὶ μισθοφόρους, ἀλλὰ πρὸς τεκνοποίησιν καὶ χάριν καὶ ἀμοιβάν ἀγάπην τῶν συζύγων. Ὁ Σόλων ἐνομοθέτησεν ὥστε καὶ «ὁ περίπατος τῶν γυναικῶν ἢ καὶ τὰ πένθημα καθὼς καὶ τὰ ἑορτάσματα ἐνδύματα αὐτῶν νὰ φέρωσιν ὡς τύπον πάντοτε τὸ κόσμιον καὶ ν' ἀπέχωσι τοῦ ἀτάκτου καὶ ἀκολάστου. Ἡ ἀπλότης τοῦ βίου ἐκείνων ἦτο τοιαύτη, ὥστε ὁ Φωκίων μεγάλη ἀξιώματα λαβὼν ἐβάδιζεν ἀείποτε ἀνυπόδητος καὶ γυμνός, ἢ δὲ κυρία Φωκίανος ἐζύμωνε καὶ ἦντλει. Αἱ κόραι τότε ἦσαν τὸ πρότυπον τῆς σεμνότητος καὶ ἀθωότητος καὶ ἡ Ἐρμιόνη τοῦ Εὐριπίδου ἐν τῇ Ἀνδρομάχῃ αὐτοῦ λέγει ἡμῖν πῶς ἐφρόνουσι αἱ σύγγρονοι τῆς περὶ γάμου :

«Νυμφευμάτων μὲν τῶν ἐμῶν πατῆρ ἐμὸς Μέρμηραν ἔξει κ' οὐκ ἐμὸν κρίνειν τάδε.»

Ὁ δὲ Σοφοκλῆς ἐν τινι δράματί του λέγει ἡμῖν πῶς ἐσκέπτοντο γινόμεναι σύζυγοι διὰ τῶν ἐξῆς στίχων :

Ὅταν δ' ἐς ἦδον ἐξικόμῃ εὐφρονες Ὄθουμῃ' ἔξω καὶ διεμπολόμῃ Θεῶν πατρῶων τῶν τε φυσάντων ἀπο Αἰ μὲν ξένους πρὸς ἀνδρας, αἱ δὲ βαρβάρους Αἰ δ' εἰς ἀθήν δώμαθ' αἱ δὲ πόρρωθα

Καὶ ταῦτ' ἐπειδὴν Εὐφρόνην ζεύξῃ μία Χρέων ἐπαινεῖν καὶ δοκεῖν καλῶς ἔχειν.

Αἱ τοιαῦται γυναῖκες κατὰ τὸν Σωκράτην συνεργαζόμεναι μετὰ τῶν συζύγων αὐτῶν συντελοῦσιν εἰς τὴν αὔξησιν τῆς περιουσίας καὶ τὴν εὐδαιμονίαν τῶν, αἱ δὲ μὴ τοιαῦται εἰς τὴν καταστροφὴν. Καὶ ὅπου τῆς ἐκφάνσεως αὐτοῦ τὸν βίον τῶν ἀρχαίων ἐρευνησώμεν ἐξόχον παραδειγμάτων πρότυπον θὰ εὐρωμεν αὐτόν, ὃν ἡμεῖς ἤκιστα πάντων μνηστὰι γινώσκωμεθα.

Ἀλέβη pium desiderium ὁ πόθος τοῦ ἐνδύματος τῶν ἀρχαίων καὶ τοσοῦτος γελοῖος θόρυβος περὶ αὐτὸ ἐγένετο. Θὰ ἐπεθύμουν νὰ εἶπω εἰς τοὺς δεινοὺς συζητητὰς ἀμφοτέρων τῶν φύλων νὰ καταστήσωσι πρῶτον τὰ σώματα καὶ τὰς ψυχὰς αὐτῶν, ταῦτες μὲν ἀγνάς, ἐκεῖνα δὲ γραφικὰ καὶ εὐρυθμα, ὡς τὰ ἐκείνων καὶ τότε δευτέρα φροντὶς ἀς ἦτο τὸ ἐνδύμα, δι' οὗ θὰ περιέβαλον τὰ σώματά των· ἄλλως ὁ ἀκαιρος οὗτος ἀναχρονισμὸς δὲν θὰ παρίστα, ὡς πολὺ ὀρθῶς ἐλέχθη ἢ διηνεκεῖς ἀποκρέω. Εἰς δὲ τοὺς λοιποὺς λαοὺς θὰ ἐδίδομεν τὸ δικαίωμα ν' ἀναφωνήσωσι περὶ ἡμῶν ἐν συγκρίσει πρὸς τοὺς ἀρχαίους, τὸ πασίγνωστον ἐκεῖνο «θεωρία ἐπισκόπου καὶ καρδιά μυλωνᾶ». Οὐχ' ἦπτον ἔστω καὶ τοῦτο ἐν τῶν πολλῶν παραδειγμάτων, ἅτινα θὰ ἠδύνατο τις νὰ περισυλλέξῃ, ὅτι ὑπάρχει παραφροσύνη ἐν τῇ Κοινωνίᾳ.

Ἡ πλῆμμελής κατάστασις λοιπὸν τῆς θρησκείας, τῆς Πολιτείας καὶ τῆς Οἰκογενείας, ὡς ἔχομεν, ὑποτρέφουσι τὰς παράφρονες ἰδέας τῶν ἀτόμων, αἱ δὲ παράφρονες ἰδέαι τῶν ἀτόμων γενικεύονται γινόμεναι Παραφροσύνη ἐν τῇ Κοινωνίᾳ. Ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν ταύτης ἔχομεν καθ' ἑκάστην ποικίλας ἐκφάνσεις αὐτῆς, σήμερον ὑπὸ τοῦτον καὶ αὐριον ὑπ' ἐκεῖνον τὸν τύπον, διαφευγούσας τὸν πρόποντα καὶ ἀνήκοντα, τὸν ἐπιστημονικὸν δηλονότι χαρακτηρισμὸν.

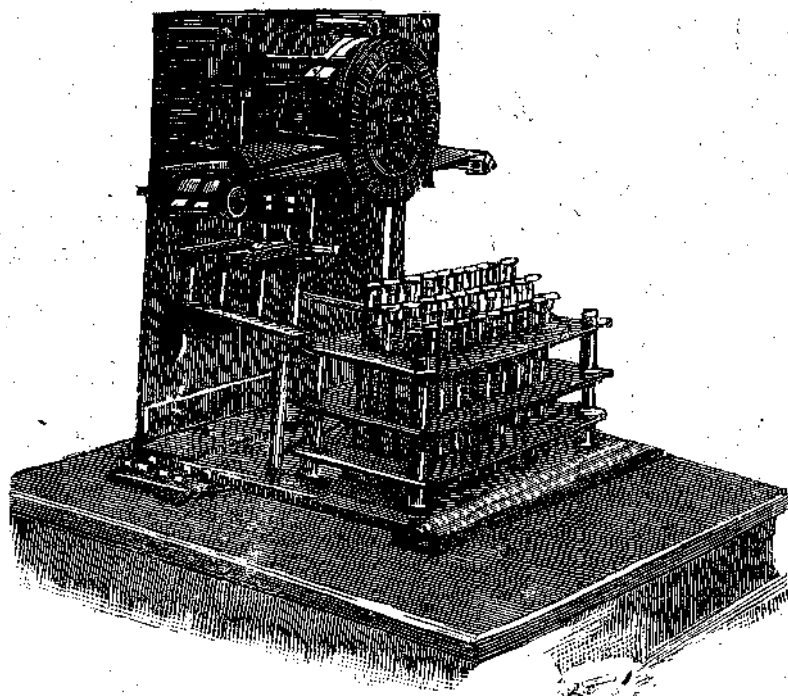
Πλὴν ὅμως τῶν παραγόντων τούτων βελτιώσεως τῆς κοινωνικῆς ἡμῶν καταστάσεως, ὑπολείπονται δύο παράγοντες κυριωδέστατοι, ὧν τὴν σημασίαν ἀπέχω τοῦ νὰ ἐξάρω ὡς πασίγνωστον, ἐννοῶ τὸ Θεῶν καὶ τὴν Δημοσιότητα.

Πολλῶν χρῆζουσιν ἀμφοτέρω πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ προρισμοῦ τῶν ὡς δεῖ· καὶ ἐν μὲν ταῖς λεπτομερεῖσιν εἶναι γνωστὰί τινες εἰσὶν αἱ ποδοῦμεναι βελτιώσεις· ἐν δὲ τῇ καθόλου κινήσει τῶν γραμμάτων καὶ τῇ ποικίλῃ φιλολογικῇ παραγωγῇ συνιστῶμεν εἰς μελέτην τοὺς ἐξῆς ὄραίους λόγους καὶ τὰς γνώμας τοῦ Nordau, ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἄσχενα καὶ ἑυπαρογραφικὰ δημοσιεύματα καὶ βιβλία, ἅτινα σπυλοῦσι πᾶσαν Κοινωνίαν καὶ δυστυχῶς καὶ τὴν ἰδικήν μας.

«Πάντες, λέγει, οἱ ὑγιεῖς καὶ ἠθικοὶ ἄνθρωποι ἐχοῦσι καθῆκον ἱερὸν νὰ συνεργασθῶσιν εἰς προστασίαν καὶ σωτηρίαν τῶν μὴ βαρέως νοσοῦντων. Ἡ κρατοῦσα πνευματικὴ ἐπίδημία δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ περιορισθῇ ἄλλως, εἰμὴ ἂν ἕκαστος πράξῃ τὸ κατ' αὐτόν. Ἄν ἐπιτρέπεται νὰ ὑψώμεν μόνον τοὺς ὄμους καὶ νὰ μειδιώμεν περιφρονητικῶς ὅτι «οὐδεὶς λογικὸς ἄνθρωπος ἐκλαμβάνει σπουδαίως αὐτὰς τὰς ἀνοσίας», ἢ παράνοια καὶ τὸ ἐγκλημα ἐξακολουθούσι νὰ δηλητηριάζωσι δολόκληρον γενεάν.

»Οἱ μυστικοπαθεῖς, ἰδίως ὅμως οἱ ἐγωπαθεῖς καὶ οἱ ἑυπαρογράφοι ψευδοπραγματισταί, εἶνε οἱ χειριστοὶ τῆς κοινωνίας ἐχθροί. Ἐχει δὲ αὐτὴ τὸ αὐστηρὸν καθῆκον τῆς κατ' αὐτῶν ἀμύνης. Ὅσοι φρονοῦσι μετ' ἐμοῦ, ὅτι ἡ Κοινωνία εἶναι ἡ μόνη φυσικὴ καὶ ὀργανικὴ μορφή, ὑπὸ τὴν ὁποίαν δύναται ἡ ἀνθρωπότης νὰ ζῆσθαι, νὰ εὐημερήσῃ καὶ ν' ἀναπτυχθῇ, ὅσοι θεωροῦσι τὸν ἀνθρωπισμὸν ὡς τίμιον ἀγαθὸν ἄξιον ὑπε-

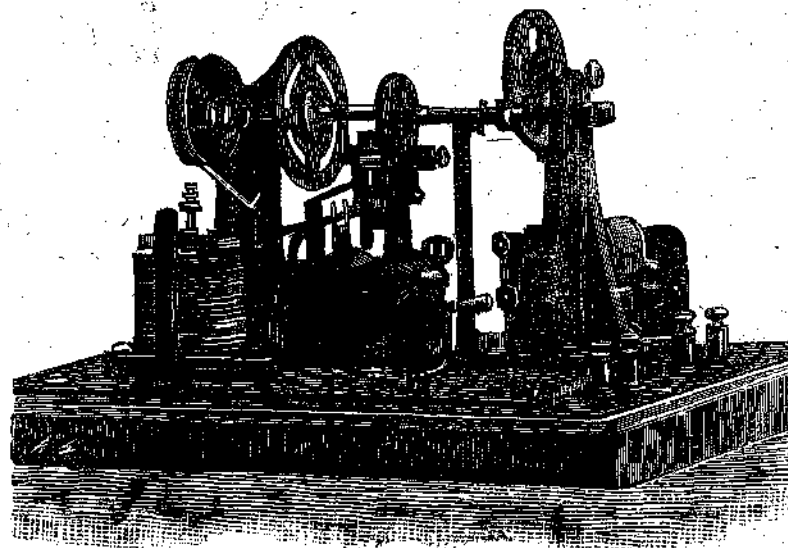
ρασπίσεως, οφείλουσι να ποδοπατήσωσιν αμειλίκτως | όδηγοί και ανατροφείς του λαού, οι
 πρηνί να καταδιωχθή | συγροφείς, οι βουλευταί, οι δικασταί, οι ανώτεροι
 το χοιρώδες γένος των | υπάλληλοι και άσφρο-
 έν βορβόρω κυλιόμεναν | ρήσωσι την ήθικην της
 έξ επαγγέλματος πορ- | κοινωνίας. "Ας εξετά-
 νογράφων. Ούτοι ούδέ | σωσιν αύστηρώς την ή-
 της συμπαθείας εκεί- | θικότητα παντός λογο-
 νης είνε άξιοι, ήν δύ- | τεχνικού ή καλλιτεχνι-
 ναταί τις να αισθανθή | κού προϊόντος και άς
 πρός τους καθ' αυτό | προγράψωσιν αμειλί-
 έκφυλισμένους, άς πρός | κτως τους ύπαρογρά-
 άρρώστους. Διότι έλευ- | φους και τά έργα των
 θέρας εξέλεξαν τό κα- | σφραγίζοντες επί του
 τάπτυστον αυτό επάγ- | μετώπου αυτών την
 γεμα, και τό άσκούσιν | σφραγίδα της αίτησίας
 έκ φιλοκερδείας, μα- | και κηρύττοντες γεγο-
 ταιότητος και φυγοπο- | νυία τη φωνή: «ό συγ-
 νίας. "Η έκ συστήμα- | γραφεύς αυτός είνε κα-
 τος διέγερσις της άσελ- | κούργος! Τό βιβλίον
 γείας καταστρέφει την | αυτό είνε άισχος του
 σωματικην και πνευμα- | τόπου!» ούδεις τότε τί-
 τικην ύγείαν του άν- | μος βιβλιοπώλης θα
 θρώπου, κοινωνία δέ | πώληση καταδικάζομε-
 συγκειμένη έκ πρισιπι- | νον βιβλίον ούδεμία
 ζόντων μελών, άναί- | πλέον τιμία εφημερίς θα
 δής και άχάλιμος, θά- | τό μνημονεύση ούτε θ'
 νει άσφαλώς εις δλε- | άνοιξη τας στήλας της
 θρον. Οί πορνογράφοι | εις τον εργάτην αυτού,
 δηλητηριάζουσι τας πηγάς, | και πās τίμος οίκος
 δθεν βρει ή ζωή των με- | θα κλείση πρός αυτόν τας
 λουσών γενεών. Ούδέν | πύλας του.

Μεταβιβαστής (Συσκευή πρός μεταβίβασιν)

θα κλείση πρός αυτόν τας πύλας του.
 »Αλλά και οι φρενολόγοι Ιατροί δεν κατενόσαν
 έτι τό καθήκον των· καιρός δέ είνε να παρέλθωσιν εις
 τό μέσον. Δέν άρκει να σκληρύνωσι τεμάχια Νοσίου
 μυελου έντός χρωμικού οξέος, μήτε ν' άπαγγέλωσι
 πρός Ιατροδικαστάς τας παρατηρήσεις των, μήτε να
 δημοσιεύωσιν] άρθρα σοφά ει' ειδικών εφημεριδών.
 Πρέπει να λαλήσωσι
 πρός τό πλήθος των
 μορφωμένων ανθρώπων
 οτινες ούτε Ιατροί είνε
 ούτε Νομικοί, και να
 καταστήσωσιν εις αυ-
 τούς προστά τα ούσω-
 δέστερα της ψυχιατρι-
 κής διδάγματα. Πρέπει
 να καταδείξωσιν εις
 αυτούς την πνευματι-
 κήν διατάραξιν των εκ-
 φυλισμένων συγγραφέ-
 ων, και καλλιτεχνών
 και να τους διδάξωσιν
 ότι τά έργα του σιρμού
 είνε γραπτά παραλη-
 ρήματα. Καθ' όλους
 τούς κλάδους της Ια-
 τρικής κατενοήθη ότι
 ή ύγιεινή είνε πολύ
 σπουδαιότερα της θε-

» Της άστυνομίας ή βοήθεια δέν έπαρκει. "Ο Ει-
 σαγγελεύς και ό ποινι-
 κός δικαστής δέν είνε
 οί ένδεδειγμένοι πρό-
 μαχοι της Κοινωνίας
 κατά των εγκλημάτων,
 του καλάμου και της
 γραφίδος· διότι κατά
 την ένέργειαν αυτών
 λαμβάνουσι συνήθως
 ύπ' όψιν και συμφέ-
 ροντα άλλα, άτινα δέν
 συμπύττουσι πάντοτε
 ούτε άναγκαίως πρός
 τά συμφέροντα των
 μορφωμένων και ήθι-
 κών ανθρώπων. "Ο χω-
 ροφύλαξ ήναγκάσθη το-
 σάκις να ύπηρετήση
 τάξεις προνομιούχους,
 γραφειοκρατιαν άφώρη-
 τον, ύπουργικην άνα-
 μαρτυσίαν, μισθάρων βυ-
 ζαντινισμόν και δεισιδαιμονίαν ετήθη, ώστε δέν άτι-
 μάξει πλέον τον άνθρωπον, εις ού τον όμον έπιθέτει
 την βαρείαν του χείρα. Οί πορνογράφοι πρέπει να
 στιγματισθώσιν ως άτιμοι, ή δέ ποινική άπόφασις δέν
 στιγματίζει άσφαλώς και πάντοτε.
 »Η καταδική των έκ της άνθηκότητας κερδοσκο-
 πούντων έργων πρέπει να προέλθη έξ ανθρώπων, όν ή
 πνευματική άμεροληψία, ή νομισσύνη και ή άνεξαρ-
 τισία είνε άνωτέρα πάσης άμφιβολίας. "Ο λόγος του-
 ούτων ανθρώπων θέλει άσκήσει μεγίστην επί του πλή-
 θους επίδρασιν. "Ας συνταχθώσιν εις "Εταιρείαν οί

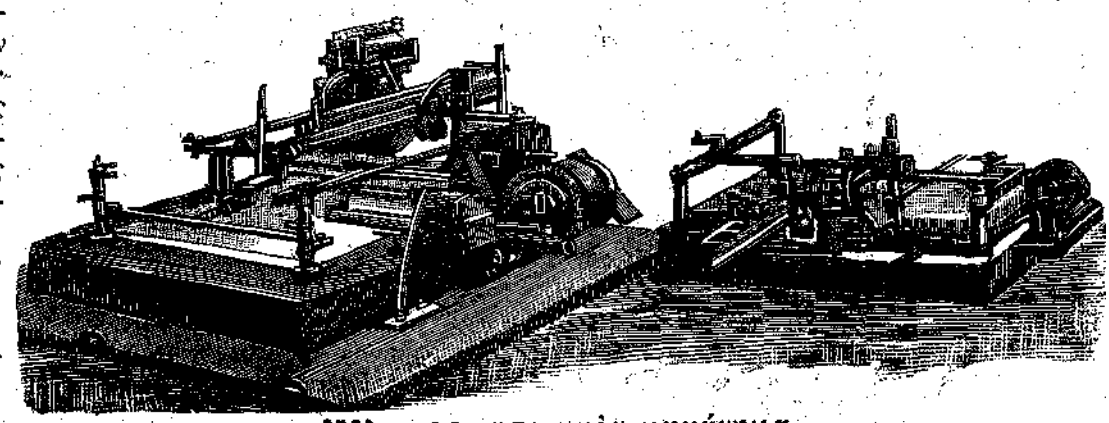

Δέκτης (Μηχάνημα προλαμβάνων)

ραπευτικής, και ότι έξ εκείνης μάλλον ή ταις]πρέ-
 πει να προσδοκά σωτηρίαν. ή ύγείαν. Μόνη ή ψυχια-
 τρεία δέν έσυλλογίσθη άκόμη την ύγιεινήν του πνεύ-
 ματος· είνε δέ καιρός να άσκήση και χάριν αυτής τό
 έργον της.
 »Ούτω δέ ή πρόσφορος και λυσιτελής θεραπεία της
 συγχρόνου πνευματικής νόσου είνε να χαρακτηρισθώσι
 μέν ως νοσούντες οί πρωτάρχει έκφυλισμένοι και ύστε-
 ρικοί, ν' άποκαλυφθώσι δέ και στιγματισθώσιν ως
 έχθροί της κοινωνίας οί κερδοσκόποι μμηταί, και να

»Η καταδική των έκ της άνθηκότητας κερδοσκο-
 πούντων έργων πρέπει να προέλθη έξ ανθρώπων, όν ή
 πνευματική άμεροληψία, ή νομισσύνη και ή άνεξαρ-
 τισία είνε άνωτέρα πάσης άμφιβολίας. "Ο λόγος του-
 ούτων ανθρώπων θέλει άσκήσει μεγίστην επί του πλή-
 θους επίδρασιν. "Ας συνταχθώσιν εις "Εταιρείαν οί

προφυλαχθή τό κοινόν κατά της ψευδολογίας των
 παρασίτων τούτων.
 » Ημείς ιδίως οί καταστήσαντες κύριον έργον του
 βίου ήμών την καταπολέμησιν της γηραιάς δεισιδα-
 μονίας και την διάχυσιν του φωτός, την κατάρρηψιν
 και άποκά-
 θαρσιν των
 ιστορικών-
 ρειπίων εις
 την υπερά-
 σπιον τας
 άτομικής έ-
 λευθερίας,
 κατά της
 καταπίεσε-
 ως του Κρά-
 τος και της
 χρονίας τυ-
 πικότητας
 των στενο-
 κεφάλων, καθήκον έχομεν ν' άντιταχθώμεν πάση
 δυνάμει εις τον σφετερισμόν των πολυτίμων ήμών συμ-
 βόλων υπό έλεεινών κερδοσκόπων και την διά αυτών
 παγίδευσιν των άφελών και άκάκων. Την έλευθερίαν
 και τον νεωτερισμόν, την πρόοδον και την αλήθειαν
 δέν έννοούμε ήμεις όπως αυτοί έννοούσιν, ούδ' έχο-
 μεν τί κοινόν πρός άλλήλους. Αυτοί θέλουσι τον συ-
 δαριτισμόν και ήμεις την εργασία· αυτοί ζητοῦσι να
 πνίξωσι και ήμεις να ένισχύσωμεν την συνείδησιν·
 αυτοί διώκουσι τον ρεμβασμόν και την μωρολογίαν,

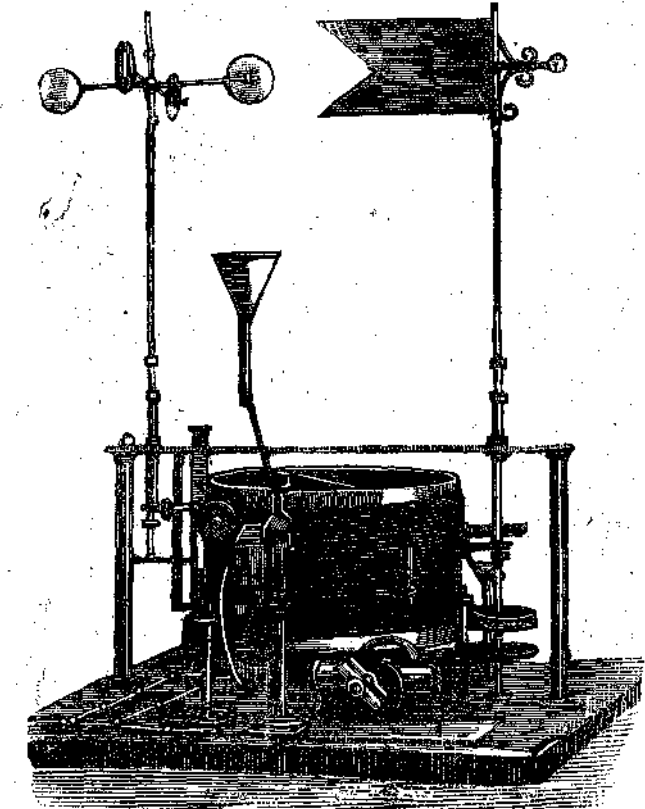

Ηλεκτρο-τυπωτικόν μηχανήμα.

» Ημείς ιδίως οί καταστήσαντες κύριον έργον του
 βίου ήμών την καταπολέμησιν της γηραιάς δεισιδα-
 μονίας και την διάχυσιν του φωτός, την κατάρρηψιν
 και άποκά-
 θαρσιν των
 ιστορικών-
 ρειπίων εις
 την υπερά-
 σπιον τας
 άτομικής έ-
 λευθερίας,
 κατά της
 καταπίεσε-
 ως του Κρά-
 τος και της
 χρονίας τυ-
 πικότητας
 των στενο-
 κεφάλων, καθήκον έχομεν ν' άντιταχθώμεν πάση
 δυνάμει εις τον σφετερισμόν των πολυτίμων ήμών συμ-
 βόλων υπό έλεεινών κερδοσκόπων και την διά αυτών
 παγίδευσιν των άφελών και άκάκων. Την έλευθερίαν
 και τον νεωτερισμόν, την πρόοδον και την αλήθειαν
 δέν έννοούμε ήμεις όπως αυτοί έννοούσιν, ούδ' έχο-
 μεν τί κοινόν πρός άλλήλους. Αυτοί θέλουσι τον συ-
 δαριτισμόν και ήμεις την εργασία· αυτοί ζητοῦσι να
 πνίξωσι και ήμεις να ένισχύσωμεν την συνείδησιν·
 αυτοί διώκουσι τον ρεμβασμόν και την μωρολογίαν,

των άυστηροτέρας καταδράσεως των κτηνωδών αυ-
 του όρμών και της όλον έν λεπτινομένης συναισθή-
 σεως του καθήκοντος και της εϋθύνης».

Και ταῦτα μέν φρονούμε ήμεις όσον άφορά την κοι-
 νωνικην ήμών κατάστασιν και την διόρθωσιν των κα-
 κώς κεμε-
 νων. Καί αν
 αί καρδιαί
 και αί διά-
 νοιαί εκεί-
 νων οτινες
 διά της ίσ-
 χύος αυτών
 δύναται να
 έπιτελέσω-
 σιν έν βρα-
 χεί, άρκει
 να θελήσω-
 σιν, δ,τι όρ-
 θών, λογι-
 κόν και ύγιές έν τε τη Πολιτεία, τη Θρησκεία και
 τη Οικογενεία, αν αυτών είσιν αί καρδιαί και αί διά-
 νοιαί ψυχραι και αδιάφοροι, άλλ' έχομεν άγλαας έλ-
 πίδας επί της μελλούσης γενεάς, ή τις τανῦν, ως θερ-
 μουργός νεολαία γαλουχείται και έκτρέφεται με τον
 πόνον εις τά θερμά αυτής στήθη, ότι διεψεύσθησαν
 τα περυσίματα της φαντασίας της και με έν όνειρον
 ήδασκει, με ένα πόθον διακαή να έλθη ή ήμέρα, καθ'
 ήν θα κατορθώση να εκδικήση την τιμήν της πατρι-
 δος και ν' άνυψώση την ελληνικήν φυλήν εις την έμ-
 πρέπουσαν αυτή θέσιν και περιωπήν. "Αλλά ένώ περι
 των διορθωτέων έν τε τη θρησκεία και τη πολιτεία
 είνι αισιόδοξος, δέν γνωρίζω διατί υπό βαθυτάτης έμ-
 φορούμενος άπαισιοδοξίας άποβλέπω μετá δυσπιστίας
 εις την διόρθωσιν των κακών των έκ της οικογενείας,
 και εις τούτο δέν με προτρέπει πρόληψις τις ή δεισι-
 δαμονία, άλλ' ή διάγνωσις. ως κακοθεστάτης της
 νόσου της λυμαινομένης τά σπλάγχνα των οικογενειών
 και δυσθεραπεύτου, αν μη άνιάτου.
 Ούχ' ήττον. ή άρχή τό ήμισυ του παντός χορηγή-
 σωμεν ήμεις τώ άρρώστω ήμών δ,τι δυνάμεθα και αν ό
 θεός θέλη την καταστροφήν της "Ελλάδος μας πριν
 έτι αναπτυχθή, πριν έτι αναπνεύση, γεννηθήτω τό θέ-
 λημά Του, διότι αυτός κάλλιον ήμών γνωρίζει τι πράτει.

Μετεωρολογικο-τηλεγραφικόν μηχανήμα.

ήμεις δέ την προσοχήν, την παρατήρησιν και την
 γνώσιν. "Οστις δέ θέλει να διακρίνη τους άληθεις νεω-
 τεριστάς των άγυρτευνόντων, έχει άσφαλώς τό γνωρι-
 σμα· ό κηρύσσων την άκολασίαν είνε
 έχθρός της προόδου, και ό λατρεύων
 τό «έγώ» του είνε έχθρός της Κοινω-
 νίας. Της κοινωνίας άναγκαίον προαπαιτούμενον
 είνε ή άγάπη του πλησίον και ή αϋτοθυσία· ή δέ πρόο-
 δος είνε προϊόν της υπό του ανθρώπου όσον τό δυνα-

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΑΙ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ
 ΤΟΥ CEREBOTANTI

Τους τηλεγραφικούς επιστημονικούς κύκλους σοβαρώς άπό-
 τινος άπασχολήσιν αί ανακαλύψεις του τηλ. Μαρκώνη και
 του καθηγητού Cerebotanti, άμφοτέρων Ιταλών. Καί ό
 μέν Μαρκώνης άπό καιρού εύρισκόμενος έν "Αγγλία εκθέτει
 και τελειοποιεί τό σύστημά του, τη συνδρομή των άγγλων
 έν Λονδίνω ήλεκτρολόγων, ό δέ Τσερεβοτάντης έν Γερμανία
 καταγίνεται ένάπιον του επιστημονικού κόσμου έν Μονάχω
 και Βερολίνω να άποκαλύψη τά μυστήρια των έπινοήσεών του.
 »Ως φαίνεται, άμφοτέροι έπιτυγχάνουσι θαυμασίως και
 δι' έξαιρετικόν όλως τιμών και παροχών άμφοτέροι περι-
 βάλλονται πανταχόθεν.

"Εκ Λονδίνου ήδη μαθαίνομεν, ότι νεώτερα πειράματα
 έπιτυχέστατα εξετελέσθησαν διά του άνευ σύρματος τηλε-
 γράφου, συστήματος Μαρκώνη, οστινος την περιγραφην έν
 σχετικη λεπτομερεία εξέθεσάμεν έν τοις ύπ' αριθμόν
 φύλλοις της «Φύσεως» μεταξύ "Αγγλίας και Γαλλίας ύπερ
 την θάλασσαν της Μάγχης. Καί επί μέν της γαλλικής
 παραλίας Βεμερέ παρίστατο ό κ. Μαρκώνης μετá της συ-

κευής του, επί δε της αγγλικής παραλίας παρὰ τὸν Φόρελανδ παρίστατο ὁ ἀγγλὸς κ. Μπράνλυ.

Τὰ πειράματα ἐπέτυχον πληρέστατα καὶ ὡς προσεδοκῶντο, ὁ δὲ Μαρκόνης ἐν τέλει μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐτήεγραψεν: «Τὸ λαμπρὸν ἀποτέλεσμα ἀρεῖται ἐν μέρει εἰς τὰ σπουδαία σας περὶ ἠλεκτρισμοῦ ἔργα».

Ὁ δὲ Μπράνλυ τῷ ἀπήντησεν: «Σὰς συγκαίριον ἀπὸ καρδίας διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς σπουδαίας ἀνακαλύψεώς σας».

Αἱ λέξεις μετεδίδοντο καθαρῶτα μετὰ μηχανικῆς ἀκριβείας καὶ ταχύτητος 15 λέξεων κατὰ πρῶτον λεπτόν. Ἦδη θὰ ἐκτελεσθῶσι πειράματα καὶ μεταξὺ Διέπτης καὶ Νιουάδεν, ἧτοι ἀποστάσεως θαλασσῆς 100 χιλιομέτρων, καὶ ἀπὸ τοῦ πύργου Ἀίριελ εἰς ἀγγλικὴν τινὴ ἀκτὴν.

Ἐκ δὲ τοῦ Μονάχου πληροφοροῦμεθα: Ἡ δευτέρα πειραματικὴ συνδιάλεξις τοῦ καθηγητοῦ Λουδοβίκου Τσερεβοτάντη ἐπὶ τῶν ἀνακαλύψεών του, ὑπῆρξε δεύτερος θρίαμβος διὰ τὸν Ἰταλὸν διάσημον ἐπιστήμονα.

Μεταξὺ τῶν ἐκλεκτῶν προσκεκλημένων δι' ὧν ἐτιμᾶτο τὸ ἀκροατήριόν του, ἕπερ εἶχε συνέλθει ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν ἐργῶν τοῦ Δημαρχείου τοῦ Μονάχου, διακρίνεται ὁ πρίγκηψ ἀντιβασιλεὺς Λουίτπολδος, ὅστις παρὰ τὴν συνήθειάν του κατὰ πρῶτον παρίστατο εἰς ἐπιστημονικὴν διάλεξιν, ἢ δεσποινίς πριγκήπισσα Θηρεσία, ὁ πρίγκηψ διάδοχος Λουδοβίκος, ὁ πρίγκηψ Ἀρνόλφς, ὁ πρίγκηψ Χοχενλόχε, ὁ πρωθυπουργὸς Craillsheim, οἱ ὑπουργοὶ Leonrod καὶ Biedel, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἐπιτελείου καὶ διάφοροι στρατηγοί, ὁ Διευθυντὴς τῶν Τηλεγράφων καὶ πολλοὶ διάσημοι ἐπιστήμονες, οἰκονομολογοὶ κτλ. ἐξ ὧν τινὲς ἐπὶ τούτῳ μεταβάντες ἐκεῖ ἐκ Βερολίνου.

Ὁ Τσερεβοτάντης ἤρξατο τῆς διαλέξεως αὐτοῦ δι' ὀλίγων καὶ ἐγκαταλίπων ἀμέσως τὸ ρητορικὸν τῆς ἐκθέσεως ἔδαφος, παρέδωκε τοῖς ἔκπνι αὐτοῦ ἐκτεθειμένους ἐργαλείους καὶ συσκευαίς τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐπινοήσεών του.

Λαβὼν τότε ἀνὰ χεῖρας γνώμονα φέροντα ἐλασμάτια ἐπαφῆς καὶ ὅστις διὰ μέσου νήματος συγκοινωνεῖ μετὰ τυπωτικοῦ μηχανήματος ἤγγισεν ἐπικειλιμένως καὶ μετὰ μεγάλης ταχύτητος τὰς διαφόρους ἐπαφὰς τῆς συσκευῆς του. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο χαρακτηριστὸς τοῦ τηλεγράφου τούτου πρὸς τὸν παριστάμενον ἀντιβασιλέα.

Μετὰ τούτου ἐποιήσατο γενικὰς τινὰς σημαντικὰς παρατηρήσεις περὶ τοῦ σκοποῦ τῶν τεχνικο-ἠλεκτρικῶν ἀνακαλύψεων τοῦ ἔχουσιν ἕλως τεχνικο-ἠλεκτρικὴν σημασίαν καὶ εἶτα ὠμίλησε περὶ τῶν μέθων τούδε ἐν χρήσει τριῶν κυριῶν τέρων τηλεγραφικῶν συστημάτων, ἧτοι περὶ τοῦ διὰ συμβολικῶν σημείων μουσικοῦ τηλεγράφου, τοῦ τυπωτικοῦ τηλεγράφου Hughes καὶ τοῦ χημικο-ἠλεκτρικοῦ τηλεγράφου, τοῦ μεταβιβάλλοντος ἰδιοχείρου γραφῆν ἢ εἰκόνας προγενεστεράς παρασκευασθείσας.

Πάντα τὰ συστήματα ταῦτα ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τοῦ συστήματος τοῦ Τσερεβοτάντη κατ' ἰδίαν ἕλως μέθοδον. Ὅ,τι δὲ μέχρι τούδε κατορθοῦτο διὰ τῆς χειρὸς, δηλαδὴ ὁ συνδυασμὸς τῶν σημείων καὶ ἡ ταχύτης τῆς μεταβιβάσεως αὐτῶν, ἤδη διὰ τῆς νέας μεθόδου κατορθοῦται μηχανικῶς δι' ἀνεξαρτήτου ἕλως ἐνεργείας, ἢ δὲ χεῖρ ἤδη εἶ: οὐδὲν ἄλλο χρησιμεύει ἢ νὰ πληττή σιγμιακῶς τὰ πλήρη, ὅσον δυνατὸν βούλεται τὸς ὀλιγώτερον καὶ ὅσῳ δι' ἠλεκτρο-μηχανικῆς τινος ἐνεργείας καὶ καταλλήλου συνδυασμοῦ μεταβιβάζονται ὀλόκληρα τὰ σημεία. Δηλαδὴ ἡ χεῖρ ἐνεργεῖ ἀπλᾶς ἐπαφὰς στιγμῶν, τὸ δὲ μηχανήμα διὰ καταλλήλου συνδυασμοῦ παράγει ὀλόκληρον τὸ σημεῖον τοῦ γράμματος ἐν οἰκώδητῃ τῶν τριῶν ὡς ἄνω εἴρηται ἐν χρήσει τηλεγραφικῶν συστημάτων.

Ἐὰν διὰ τοῦ νέου τούτου συστήματος τοῦ καθηγητοῦ Τσερεβοτάντη ἀποδοίκεται τυχίση ἢ μεταβιβάσις τηλεγραφικῶν σημείων, κατανοεῖται εὐκόλως πῶσον ταχύτερα ἐπιέσεται αὕτη ἐὰν ταυτοχρόνως διενεργεῖται διὰ τοῦ διπλοῦ καὶ τετραπλοῦ συστήματος δι' ἑνὸς σύμματος μόνον γραμ-

μῆς, ἀρκεῖ νὰ γίνεταί χρηστὴ ἀναλόγων πληκτρο-ἀλφαβήτων ὁμίλων τῷ γραφικῷ συστήματι.

Ὅσον ἀρκετὸ εἰς τὴν μετρίθειάν τῆς ἰδιοχείρου γραφῆς καὶ τῶν εἰκόνων, ὁ κ. Τσερεβοτάντης μεταχειρίζεται ὕψαι καὶ εἰς τὰ συστήματα τοῦ Rakwell καὶ τοῦ Καζέλη τὸν ἀπαράιτητον καὶ τοσοῦτον εὐφυῆ καὶ ἀποτελεσματικὸν συγχρονισμόν, ἀλλ' ἀντὶ νὰ παρασκευάζῃ, ὡς ὅτιοι προγενεστεράς τὸ ἔδαφος, ἧτοι τὴν γραφῆν καὶ τὰς εἰκόνας, ἀς πρόκειται νὰ μεταβιβάσῃ, ἀσφαλέστερον καὶ εὐφύστερον διατρέχει διὰ γραφίδος τὴν ἐπιφάνειαν τῆς πλακῆς διὰ συκέντρων κύκλων.

Ὁ κ. Τσερεβοτάντης δὲν μεταχειρίζεται τὸ γνωστὸν τυπωτικὸν ἠλεκτρο-χημικὸν σύστημα, ὅπερ συνίσταται οὐκ εἰς τὴν ἀμεσον μεταβιβάσιν τῆς γραφῆς, ἀλλ' εἰς τὴν ἀναπαραγωγὴν ἐπὶ τῆς παραλήπτου πλακῆς διὰ μέσου προσμειωθεισῶν χηραγῶν ἐπὶ τοῦ κυλίνδρου καὶ διὰ τῆς γλυφίδος (ὡς συμβαίνει ἐπὶ τοῦ φωτογράφου τοῦ Ἐδισῶνος) γραφῆς προγενεστερῶς γραφείσης καὶ τεθείσης ἐπὶ ὁμοίου μεταβιβάστου κυλίνδρου. Οὗτος τὸναντίον μεταβιβάζει ἀπ' εὐθείας καὶ ἀμέσως, ἄνευ οὐδεμιᾶς τοιαύτης προπαρασκευῆς καὶ τὸ παραδοξότερον δι' ἑνὸς μόνου σύμματος γραμμῆς τὰ αὐτὰ πινάκια σημεῖα, ἅτινα ἢ μεταβιβάζουσα ὡς χειριστήριον γραφῆς χαράσσει ἐπὶ τῆς πλακῆς. Τὸ σχετικὸν πείραμα ἐπέτυχεν ἐντελῶς, καταπλήξαν τοὺς παρισταμένους.

Ἐτερον μηχανήμα, ὅπερ καὶ αὐτὸ δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς τηλεγραφικὸν ὄργανον, ὅπερ προσείλυσε τὸ ἐνδιαφέρον τῶν θεατῶν διὰ τὴν ἀκριβῆ αὐτοῦ λειτουργίαν εἶνε τὸ αὐτοπνευματομέτρον τὸ ὁποῖον ἐνέχει μεγάλην σπουδαιότητα διὰ τοὺς ἀστρονόμους.

Διὰ τοῦ μηχανήματος τούτου ἤδη ἐν χρήσει ἐν Ἑλβετία μεταβιβάζονται καὶ σημειοῦνται αὐτομάτως καὶ ἐν οἰκώδητῃ τὸ ἀποστάσει (ἀπὸ τοῦ Λευκοῦ Ὄρους εἰς Ρώμη, ἐν παραδείγματι) οἱ βαθμοὶ τῶν ἐπὶ τῶν εἰδικῶν ἐργαλείων σημειουμένων καιρικῶν μετεωρολογικῶν καταστάσεων, ἧτοι μετεωρολογικοῦ τινος σταθμοῦ ἐπὶ τῶν Ἄλπεων κτλ. τούτῃ τινι οἱ βαθμοὶ τοῦ βαρομέτρου, θερμομέτρου, ὕγραυμέτρου, ἀνευρομέτρου, δυναυομέτρου, βροχυομέτρου κτλ.

Τὸ πρωτεύον τῆς συσκευῆς τούτης ὄργανον, ὅπερ συνίσταται ἐκ μικροῦ σιδηροῦ κυλίνδρου, εἶναι τύμπανον πέριξ τοῦ ὁποίου τίθενται τὰ διάφορα ταῦτα τοῦ μετεωρολογικοῦ σταθμοῦ ὄργανα, τῶν ὁποίων οἱ δείκται ἐφάπτονται ἐν ἐκάστη ἀποστάσει μετὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ τυμπάνου καὶ εὐρίσκονται πλέον ἢ ἦττον ὑψωμένοι κατὰ τὸ εἶδος τῶν ἐργαλείων τούτων. Τὸ δὲ τύμπανον φέρει σειρὰν μεταλλικῶν καὶ κατὰ κλίμακα καταλλήλως τοποθετημένων συμάτων.

Ἡ λειτουργία τοῦ ἀπλουστάτου τούτου ἐργαλείου συνίσταται ἰον νὰ συστρέφεται τὸ τύμπανον, καθ' ἣν στιγμὴν ἐν τῷ μέρει, ἐνθα γίνεταί ἡ παρκτήρησις, κλείεται τὸ ρεῦμα (ἐν Ρώμῃ π. χ.) Ἄν νὰ σχηματίζεται ἐπὶ τῆς ταινίας τῆς μορτικῆς μηχανῆς τοῦ λαμβάνοντος σταθμοῦ σειρὰ ὁμάδιον στιγμῶν, ὧν ὁ ἀριθμὸς δίδωται ἀκριβῶς τὴν κατάστασιν τοῦ ἐργαλείου. ἧτοι τὸσκι ἐμῆδες ὅσκι εἶναι τὰ ἐργαλεῖα, ἅτινα μεταβιβάσουσι τὴν κατάστασιν των καὶ ἐκ τῶν ὁποίων γινώσκεται ἡ τάξις, ὅν νὰ παύη κινούμενον τὸ τύμπανον, ὅτε τὸ ρεῦμα ἀνοίγεται.

Τὰ πειράματα ταῦτα κατέπληξαν τοὺς παριστάμενους οἰτινὲς ἐπὶ μακρὸν μετὰ τὴν διάλεξιν ταύτην ἀπητχόλησαν αὐτοὺς, ἐπισταμένως ἐξετάσαντας καὶ ἐκ τοῦ πλησίον τὰ παρὰδοξα μηχανήματα τοῦ διαπροποῦς μηχανικοῦ. ὃν ἐπαυελιμημένως καὶ ἐπὶ μακρὸν συνεχάρησαν διὰ τὴν ἐντελῆ ἐπιτυχίαν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀνακαλύψεών του.

Ὁ Τσερεβοτάντης προσεκλήθη ἤδη παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου, ὅπως μεταβῆ εἰς Βερολίνον. Συνίσταται δὲ καὶ ὁμῶς ἐκ κεφαλαίου πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς διαδόσεως καὶ ἐφαρμογῆς τῶν τηλεγραφικῶν τούτων συστημάτων καθ' ἑπασαν τὴν ὑφήλιον.

Ἄπειρα συγχαρητήρια ἀπηυθύνθησαν ἤδη τῷ διαπρεπεῖ τούτῳ ἐφευρέτῃ.

Φ. Η.

ΑΠΟ ΣΥΡΟΥ ΕΙΣ ΛΑΡΙΣΣΑΝ

Ἄφηκα τὴν περιλημμένην καὶ ἀμφιθεατρειδῆ καὶ αὐθὴς πόλιν τοῦ Φερεκούδου καὶ ἀποχωρήσασα καὶ πάλιν προσηλῶν συγγενῶν καὶ φίλων, μετ' ὅσων ἤδη πόσις εἰς τὴν καρδίαν, ὧν ὁ παρρότερος ὁ θάνατος χρυσῆς καὶ ἀγίας μνηρῆς. Ἀλλὰ τοιαῦτα τ' ἀνθρώπινα! Τίς εἶδε ἂν ἡμοῖρα θελήσῃ νὰ ἐπανιδῶ τὴν καλὴν καὶ ἐμπορικωτάτην πόλιν ὅπου διήλθον τὰ καλλίτερα τῆς ζωῆς μου ἔτη, ὅπου ἐγνώρισα τὸν βίον τὰς ἡδονὰς καὶ τὰς πικρίας καὶ ὅπου ἠγάπησα καὶ ἔως ἠγαπήθην. Τὴν Σύρον καί, τὴν μετὰ τὴν μοιχοβολιμμένην Ζάκυνθον, ὅπου εἶδον τὸ γλυκὺ τῆς ἡμέρας φῶς, τὰ μάλιστα προσηλῶν—εἰ μὴ εἶπω ἐξ ἴσου καὶ πλεον πιθανῶς θελτικὴν δι' ἐμὲ—ἀφήκα τὸ δεύτερον εἰς τὴν ἀμεταβίβητον πόλιν τὴν καλὴν καὶ ἐμπερικωτάτην πόλιν ὅπου διήλθον τὰ καλλίτερα τῆς ζωῆς μου ἔτη, ὅπου ἐγνώρισα τὸν βίον τὰς ἡδονὰς καὶ τὰς πικρίας καὶ ὅπου ἠγάπησα καὶ ἔως ἠγαπήθην. Τὴν Σύρον καί, τὴν μετὰ τὴν μοιχοβολιμμένην Ζάκυνθον, ὅπου εἶδον τὸ γλυκὺ τῆς ἡμέρας φῶς, τὰ μάλιστα προσηλῶν—εἰ μὴ εἶπω ἐξ ἴσου καὶ πλεον πιθανῶς θελτικὴν δι' ἐμὲ—ἀφήκα τὸ δεύτερον εἰς τὴν ἀμεταβίβητον πόλιν τὴν καλὴν καὶ ἐμπερικωτάτην πόλιν ὅπου διήλθον τὰ καλλίτερα τῆς ζωῆς μου ἔτη, ὅπου ἐγνώρισα τὸν βίον τὰς ἡδονὰς καὶ τὰς πικρίας καὶ ὅπου ἠγάπησα καὶ ἔως ἠγαπήθην. Τὴν Σύρον καί, τὴν μετὰ τὴν μοιχοβολιμμένην Ζάκυνθον, ὅπου εἶδον τὸ γλυκὺ τῆς ἡμέρας φῶς, τὰ μάλιστα προσηλῶν—εἰ μὴ εἶπω ἐξ ἴσου καὶ πλεον πιθανῶς θελτικὴν δι' ἐμὲ—ἀφήκα τὸ δεύτερον εἰς τὴν ἀμεταβίβητον πόλιν τὴν καλὴν καὶ ἐμπερικωτάτην πόλιν ὅπου διήλθον τὰ καλλίτερα τῆς ζωῆς μου ἔτη, ὅπου ἐγνώρισα τὸν βίον τὰς ἡδονὰς καὶ τὰς πικρίας καὶ ὅπου ἠγάπησα καὶ ἔως ἠγαπήθην. Τὴν Σύρον καί, τὴν μετὰ τὴν μοιχοβολιμμένην Ζάκυνθον, ὅπου εἶδον τὸ γλυκὺ τῆς ἡμέρας φῶς, τὰ μάλιστα προσηλῶν—εἰ μὴ εἶπω ἐξ ἴσου καὶ πλεον πιθανῶς θελτικὴν δι' ἐμὲ—ἀφήκα τὸ δεύτερον εἰς τὴν ἀμεταβίβητον πόλιν τὴν καλὴν καὶ ἐμπερικωτάτην πόλιν ὅπου διήλθον τὰ καλλίτερα τῆς ζωῆς μου ἔτη, ὅπου ἐγνώρισα τὸν βίον τὰς ἡδονὰς καὶ τὰς πικρίας καὶ ὅπου ἠγάπησα καὶ ἔως ἠγαπήθην. Τὴν Σύρον καί, τὴν μετὰ τὴν μοιχοβολιμμένην Ζάκυνθον, ὅπου εἶδον τὸ γλυκὺ τῆς ἡμέρας φῶς, τὰ μάλιστα προσηλῶν—εἰ μὴ εἶπω ἐξ ἴσου καὶ πλεον πιθανῶς θελτικὴν δι' ἐμὲ—ἀφήκα τὸ δεύτερον εἰς τὴν ἀμεταβίβητον πόλιν τὴν καλὴν καὶ ἐμπερικωτάτην πόλιν ὅπου διήλθον τὰ καλλίτερα τῆς ζωῆς μου ἔτη, ὅπου ἐγνώρισα τὸν βίον τὰς ἡδονὰς καὶ τὰς πικρίας καὶ ὅπου ἠγάπησα καὶ ἔως ἠγαπήθην. Τὴν Σύρον καί, τὴν μετὰ τὴν μοιχοβολιμμένην Ζάκυνθον, ὅπου εἶδον τὸ γλυκὺ τῆς ἡμέρας φῶς, τὰ μάλιστα προσηλῶν—εἰ μὴ εἶπω ἐξ ἴσου καὶ πλεον πιθανῶς θελτικὴν δι' ἐμὲ—ἀφήκα τὸ δεύτερον εἰς τὴν ἀμεταβίβητον πόλιν τὴν καλὴν καὶ ἐμπερικωτάτην πόλιν ὅπου διήλθον τὰ καλλίτερα τῆς ζωῆς μου ἔτη, ὅπου ἐγνώρισα τὸν βίον τὰς ἡδονὰς καὶ τὰς πικρίας καὶ ὅπου ἠγάπησα καὶ ἔως ἠγαπήθην. Τὴν Σύρον καί, τὴν μετὰ τὴν μοιχοβολιμμένην Ζάκυνθον, ὅπου εἶδον τὸ γλυκὺ τῆς ἡμέρας φῶς, τὰ μάλιστα προσηλῶν—εἰ μὴ εἶπω ἐξ ἴσου καὶ πλεον πιθανῶς θελτικὴν δι' ἐμὲ—ἀφήκα τὸ δεύτερον εἰς τὴν ἀμεταβίβητον πόλιν τὴν καλὴν καὶ ἐμπερικωτάτην πόλιν ὅπου διήλθον τὰ καλλίτερα τῆς ζωῆς μου ἔτη, ὅπου ἐγνώρισα τὸν βίον τὰς ἡδονὰς καὶ τὰς πικρίας καὶ ὅπου ἠγάπησα καὶ ἔως ἠγαπήθην. Τὴν Σύρον καί, τὴν μετὰ τὴν μοιχοβολιμμένην Ζάκυνθον, ὅπου εἶδον τὸ γλυκὺ τῆς ἡμέρας φῶς, τὰ μάλιστα προσηλῶν—εἰ μὴ εἶπω ἐξ ἴσου καὶ πλεον πιθανῶς θελτικὴν δι' ἐμὲ—ἀφήκα τὸ δεύτερον εἰς τὴν ἀμεταβίβητον πόλιν τὴν καλὴν καὶ ἐμπερικωτάτην πόλιν ὅπου διήλθον τὰ καλλίτερα τῆς ζωῆς μου ἔτη, ὅπου ἐγνώρισα τὸν βίον τὰς ἡδονὰς καὶ τὰς πικρίας καὶ ὅπου ἠγάπησα καὶ ἔως ἠγαπήθην. Τὴν Σύρον καί, τὴν μετὰ τὴν μοιχοβολιμμένην Ζάκυνθον, ὅπου εἶδον τὸ γλυκὺ τῆς ἡμέρας φῶς, τὰ μάλιστα προσηλῶν—εἰ μὴ εἶπω ἐξ ἴσου καὶ πλεον πιθανῶς θελτικὴν δι' ἐμὲ—ἀφήκα τὸ δεύτερον εἰς τὴν ἀμεταβίβητον πόλιν τὴν καλὴν καὶ ἐμπερικωτάτην πόλιν ὅπου διήλθον τὰ καλλίτερα τῆς ζωῆς μου ἔτη, ὅπου ἐγνώρισα τὸν βίον τὰς ἡδονὰς καὶ τὰς πικρίας καὶ ὅπου ἠγάπησα καὶ ἔως ἠγαπήθην. Τὴν Σύρον καί, τὴν μετὰ τὴν μοιχοβολιμμένην Ζάκυνθον, ὅπου εἶδον τὸ γλυκὺ τῆς ἡμέρας φῶς, τὰ μάλιστα προσηλῶν—εἰ μὴ εἶπω ἐξ ἴσου καὶ πλεον πιθανῶς θελτικὴν δι' ἐμὲ—ἀφήκα τὸ δεύτερον εἰς τὴν ἀμεταβίβητον πόλιν τὴν καλὴν καὶ ἐμπερικωτάτην πόλιν ὅπου διήλθον τὰ καλλίτερα τῆς ζωῆς μου ἔτη, ὅπου ἐγνώρισα τὸν βίον τὰς ἡδονὰς καὶ τὰς πικρίας καὶ ὅπου ἠγάπησα καὶ ἔως ἠγαπήθην. Τὴν Σύρον καί, τὴν μετὰ τὴν μοιχοβολιμμένην Ζάκυνθον, ὅπου εἶδον τὸ γλυκὺ τῆς ἡμέρας φῶς, τὰ μάλιστα προσηλῶν—εἰ μὴ εἶπω ἐξ ἴσου καὶ πλεον πιθανῶς θελτικὴν δι' ἐμὲ—ἀφήκα τὸ δεύτερον εἰς τὴν ἀμεταβίβητον πόλιν τὴν καλὴν καὶ ἐμπερικωτάτην πόλιν ὅπου διήλθον τὰ καλλίτερα τῆς ζωῆς μου ἔτη, ὅπου ἐγνώρισα τὸν βίον τὰς ἡδονὰς καὶ τὰς πικρίας καὶ ὅπου ἠγάπησα καὶ ἔως ἠγαπήθην. Τὴν Σύρον καί, τὴν μετὰ τὴν μοιχοβολιμμένην Ζάκυνθον, ὅπου εἶδον τὸ γλυκὺ τῆς ἡμέρας φῶς, τὰ μάλιστα προσηλῶν—εἰ μὴ εἶπω ἐξ ἴσου καὶ πλεον πιθανῶς θελτικὴν δι' ἐμὲ—ἀφήκα τὸ δεύτερον εἰς τὴν ἀμεταβίβητον πόλιν τὴν καλὴν καὶ ἐμπερικωτάτην πόλιν ὅπου διήλθον τὰ καλλίτερα τῆς ζωῆς μου ἔτη, ὅπου ἐγνώρισα τὸν βίον τὰς ἡδονὰς καὶ τὰς πικρίας καὶ ὅπου ἠγάπησα καὶ ἔως ἠγαπήθην. Τὴν Σύρον καί, τὴν μετὰ τὴν μοιχοβολιμμένην Ζάκυνθον, ὅπου εἶδον τὸ γλυκὺ τῆς ἡμέρας φῶς, τὰ μάλιστα προσηλῶν—εἰ μὴ εἶπω ἐξ ἴσου καὶ πλεον πιθανῶς θελτικὴν δι' ἐμὲ—ἀφήκα τὸ δεύτερον εἰς τὴν ἀμεταβίβητον πόλιν τὴν καλὴν καὶ ἐμπερικωτάτην πόλιν ὅπου διήλθον τὰ καλλίτερα τῆς ζωῆς μου ἔτη, ὅπου ἐγνώρισα τὸν βίον τὰς ἡδονὰς καὶ τὰς πικρίας καὶ ὅπου ἠγάπησα καὶ ἔως ἠγαπήθην. Τὴν Σύρον καί, τὴν μετὰ τὴν μοιχοβολιμμένην Ζάκυνθον, ὅπου εἶδον τὸ γλυκὺ τῆς ἡμέρας φῶς, τὰ μάλιστα προσηλῶν—εἰ μὴ εἶπω ἐξ ἴσου καὶ πλεον πιθανῶς θελτικὴν δι' ἐμὲ—ἀφήκα τὸ δεύτερον εἰς τὴν ἀμεταβίβητον πόλιν τὴν καλὴν καὶ ἐμπερικωτάτην πόλιν ὅπου διήλθον τὰ καλλίτερα τῆς ζωῆς μου ἔτη, ὅπου ἐγνώρισα τὸν βίον τὰς ἡδονὰς καὶ τὰς πικρίας καὶ ὅπου ἠγάπησα καὶ ἔως ἠγαπήθην. Τὴν Σύρον καί, τὴν μετὰ τὴν μοιχοβολιμμένην Ζάκυνθον, ὅπου εἶδον τὸ γλυκὺ τῆς ἡμέρας φῶς, τὰ μάλιστα προσηλῶν—εἰ μὴ εἶπω ἐξ ἴσου καὶ πλεον πιθανῶς θελτικὴν δι' ἐμὲ—ἀφήκα τὸ δεύτερον εἰς τὴν ἀμεταβίβητον πόλιν τὴν καλὴν καὶ ἐμπερικωτάτην πόλιν ὅπου διήλθον τὰ καλλίτερα τῆς ζωῆς μου ἔτη, ὅπου ἐγνώρισα τὸν βίον τὰς ἡδονὰς καὶ τὰς πικρίας καὶ ὅπου ἠγάπησα καὶ ἔως ἠγαπήθην. Τὴν Σύρον καί, τὴν μετὰ τὴν μοιχοβολιμμένην Ζάκυνθον, ὅπου εἶδον τὸ γλυκὺ τῆς ἡμέρας φῶς, τὰ μάλιστα προσηλῶν—εἰ μὴ εἶπω ἐξ ἴσου καὶ πλεον πιθανῶς θελτικὴν δι' ἐμὲ—ἀφήκα τὸ δεύτερον εἰς τὴν ἀμεταβίβητον πόλιν τὴν καλὴν καὶ ἐμπερικωτάτην πόλιν ὅπου διήλθον τὰ καλλίτερα τῆς ζωῆς μου ἔτη, ὅπου ἐγνώρισα τὸν βίον τὰς ἡδονὰς καὶ τὰς πικρίας καὶ ὅπου ἠγάπησα καὶ ἔως ἠγαπήθην. Τὴν Σύρον καί, τὴν μετὰ τὴν μοιχοβολιμμένην Ζάκυνθον, ὅπου εἶδον τὸ γλυκὺ τῆς ἡμέρας φῶς, τὰ μάλιστα προσηλῶν—εἰ μὴ εἶπω ἐξ ἴσου καὶ πλεον πιθανῶς θελτικὴν δι' ἐμὲ—ἀφήκα τὸ δεύτερον εἰς τὴν ἀμεταβίβητον πόλιν τὴν καλὴν καὶ ἐμπερικωτάτην πόλιν ὅπου διήλθον τὰ καλλίτερα τῆς ζωῆς μου ἔτη, ὅπου ἐγνώρισα τὸν βίον τὰς ἡδονὰς καὶ τὰς πικρίας καὶ ὅπου ἠγάπησα καὶ ἔως ἠγαπήθην. Τὴν Σύρον καί, τὴν μετὰ τὴν μοιχοβολιμμένην Ζάκυνθον, ὅπου εἶδον τὸ γλυκὺ τῆς ἡμέρας φῶς, τὰ μάλιστα προσηλῶν—εἰ μὴ εἶπω ἐξ ἴσου καὶ πλεον πιθανῶς θελτικὴν δι' ἐμὲ—ἀφήκα τὸ δεύτερον εἰς τὴν ἀμεταβίβητον πόλιν τὴν καλὴν καὶ ἐμπερικωτάτην πόλιν ὅπου διήλθον τὰ καλλίτερα τῆς ζωῆς μου ἔτη, ὅπου ἐγνώρισα τὸν βίον τὰς ἡδονὰς καὶ τὰς πικρίας καὶ ὅπου ἠγάπησα καὶ ἔως ἠγαπήθην. Τὴν Σύρον καί, τὴν μετὰ τὴν μοιχοβολιμμένην Ζάκυνθον, ὅπου εἶδον τὸ γλυκὺ τῆς ἡμέρας φῶς, τὰ μάλιστα προσηλῶν—εἰ μὴ εἶπω ἐξ ἴσου καὶ πλεον πιθανῶς θελτικὴν δι' ἐμὲ—ἀφήκα τὸ δεύτερον εἰς τὴν ἀμεταβίβητον πόλιν τὴν καλὴν καὶ ἐμπερικωτάτην πόλιν ὅπου διήλθον τὰ καλλίτερα τῆς ζωῆς μου ἔτη, ὅπου ἐγνώρισα τὸν βίον τὰς ἡδονὰς καὶ τὰς πικρίας καὶ ὅπου ἠγάπησα καὶ ἔως ἠγαπήθην. Τὴν Σύρον καί, τὴν μετὰ τὴν μοιχοβολιμμένην Ζάκυνθον, ὅπου εἶδον τὸ γλυκὺ τῆς ἡμέρας φῶς, τὰ μάλιστα προσηλῶν—εἰ μὴ εἶπω ἐξ ἴσου καὶ πλεον πιθανῶς θελτικὴν δι' ἐμὲ—ἀφήκα τὸ δεύτερον εἰς τὴν ἀμεταβίβητον πόλιν τὴν καλὴν καὶ ἐμπερικωτάτην πόλιν ὅπου διήλθον τὰ καλλίτερα τῆς ζωῆς μου ἔτη, ὅπου ἐγνώρισα τὸν βίον τὰς ἡδονὰς καὶ τὰς πικρίας καὶ ὅπου ἠγάπησα καὶ ἔως ἠγαπήθην. Τὴν Σύρον καί, τὴν μετὰ τὴν μοιχοβολιμμένην Ζάκυνθον, ὅπου εἶδον τὸ γλυκὺ τῆς ἡμέρας φῶς, τὰ μάλιστα προσηλῶν—εἰ μὴ εἶπω ἐξ ἴσου καὶ πλεον πιθανῶς θελτικὴν δι' ἐμὲ—ἀφήκα τὸ δεύτερον εἰς τὴν ἀμεταβίβητον πόλιν τὴν καλὴν καὶ ἐμπερικωτάτην πόλιν ὅπου διήλθον τὰ καλλίτερα τῆς ζωῆς μου ἔτη, ὅπου ἐγνώρισα τὸν βίον τὰς ἡδονὰς καὶ τὰς πικρίας καὶ ὅπου ἠγάπησα καὶ ἔως ἠγαπήθην. Τὴν Σύρον καί, τὴν μετὰ τὴν μοιχοβολιμμένην Ζάκυνθον, ὅπου εἶδον τὸ γλυκὺ τῆς ἡμέρας φῶς, τὰ μάλιστα προσηλῶν—εἰ μὴ εἶπω ἐξ ἴσου καὶ πλεον πιθανῶς θελτικὴν δι' ἐμὲ—ἀφήκα τὸ δεύτερον εἰς τὴν ἀμεταβίβητον πόλιν τὴν καλὴν καὶ ἐμπερικωτάτην πόλιν ὅπου διήλθον τὰ καλλίτερα τῆς ζωῆς μου ἔτη, ὅπου ἐγνώρισα τὸν βίον τὰς ἡδονὰς καὶ τὰς πικρίας καὶ ὅπου ἠγάπησα καὶ ἔως ἠγαπήθην. Τὴν Σύρον καί, τὴν μετὰ τὴν μοιχοβολιμμένην Ζάκυνθον, ὅπου εἶδον τὸ γλυκὺ τῆς ἡμέρας φῶς, τὰ μάλιστα προσηλῶν—εἰ μὴ εἶπω ἐξ ἴσου καὶ πλεον πιθανῶς θελτικὴν δι' ἐμὲ—ἀφήκα τὸ δεύτερον εἰς τὴν ἀμεταβίβητον πόλιν τὴν καλὴν καὶ ἐμπερικωτάτην πόλιν ὅπου διήλθον τὰ καλλίτερα τῆς ζωῆς μου ἔτη, ὅπου ἐγνώρισα τὸν βίον τὰς ἡδονὰς καὶ τὰς πικρίας καὶ ὅπου ἠγάπησα καὶ ἔως ἠγαπήθην. Τὴν Σύρον καί, τὴν μετὰ τὴν μοιχοβολιμμένην Ζάκυνθον, ὅπου εἶδον τὸ γλυκὺ τῆς ἡμέρας φῶς, τὰ μάλιστα προσηλῶν—εἰ μὴ εἶπω ἐξ ἴσου καὶ πλεον πιθανῶς θελτικὴν δι' ἐμὲ—ἀφήκα τὸ δεύτερον εἰς τὴν ἀμεταβίβητον πόλιν τὴν καλὴν καὶ ἐμπερικωτάτην πόλιν ὅπου διήλθον τὰ καλλίτερα τῆς ζωῆς μου ἔτη, ὅπου ἐγνώρισα τὸν βίον τὰς ἡδονὰς καὶ τὰς πικρίας καὶ ὅπου ἠγάπησα καὶ ἔως ἠγαπήθην. Τὴν Σύρον καί, τὴν μετὰ τὴν μοιχοβολιμμένην Ζάκυνθον, ὅπου εἶδον τὸ γλυκὺ τῆς ἡμέρας φῶς, τὰ μάλιστα προσηλῶν—εἰ μὴ εἶπω ἐξ ἴσου καὶ πλεον πιθανῶς θελτικὴν δι' ἐμὲ—ἀφήκα τὸ δεύτερον εἰς τὴν ἀμεταβίβητον πόλιν τὴν καλὴν καὶ ἐμπερικωτάτην πόλιν ὅπου διήλθον τὰ καλλίτερα τῆς ζωῆς μου ἔτη, ὅπου ἐγνώρισα τὸν βίον τὰς ἡδονὰς καὶ τὰς πικρίας καὶ ὅπου ἠγάπησα καὶ ἔως ἠγαπήθην. Τὴ

κατά τετάρτην, ὅτε σχηματίζεται ἡ πρόχειρος Θεσσαλικὴ ἀγορὰ οἱ δὲ χωρικοὶ κατερχόμενοι ἐκ τῶν χωρίων καὶ κωμῶν τῶν κομίζουσι τὰ πρὸς πώλησιν εἶδη, ἵνα ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν εἰδῶν τούτων ἐφοδιασθῶσι καὶ οὗτοι δι' ἄλλων εἰδῶν χρησίμων τὰ μάλιστα αὐτοῖς. Ἀλλὰ καθὰ μοι διηγούνται πολῖται τῆς Λαρίσσης ἐγκριτοὶ μετὰ θλίψεως ἄλλοτε ἢ πρόχειρος αὕτη ἀγορὰ ἦν πλουσιωτάτη. Ἡμεῖς δὲ ἀντὶ ἀπαντήσεως τῷ ὑπενθυμίσασμεν τοὺς στίχους ἐκείνους τῆς Φραγκίσκης ἐκ Rimini, οὗς θέτει εἰς τὸ στόμα τῆς ὀ θάνατος Γιβελίνος ποιητῆς.

Nessun maggior dolore, che riordarsi del tempo felice nella miseria. Ἀλλὰ σταματῶ μέχρις ἐδῶ ἵνα συνεχίσω καὶ περατώσω τὴν περιγραφὴν μου ἀπὸ τῶν ὄχθων τοῦ Πηνειοῦ, μιμούμενος τὸν Ἱερεμίαν θρηνοῦντα τὸ μεγαλεῖόν τῆς Ἱερουσαλήμ πρὸ τῶν τειχῶν τῆς.

(ἔπεται τὸ τέλος.)

Λάρισσα

Γ. Α. Πολίτης

ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΤΝΩΣΕΙΣ

Ἐὰν παρατηρήσωμεν ἐντὸς ἀκτίνος τοῦ Ἡλίου εἰσχωρούσης ἐν σκοτεινῷ θαλάμῳ, παρατηροῦμεν ἐν αὐτῇ κινούμενα καὶ περιστρεφόμενα ἀνκρίθμητα λεπτότατα μικροσκοπικὰ μόρια, ἅτινα ἀποτελοῦνται ἐκ γαιωδῶν φυτικῶν καὶ ζωικῶν ὕλων, αἵτινες πάντοτε πληροῦσι τὸν ἀέρα, ὃν ἀναπνεύομεν, ἀλλ' οὐδεμίαν ἐπὶ τῆς υγείας βλάβην ἐπιφέρουσιν.

Ὁ ἄνθρωπος ζῆ καὶ εἰς μέγα ψυχος καὶ εἰς μεγάλην θερμότητα. Πάντοτε ἡμῶς διατηρεῖ τὴν φυσικὴν ἑαυτοῦ θερμότητα, ἥτις εἶναι 37 βαθμῶν.

Τὰ πολλὰ θερμαντικὰ ἐνδύματα δὲν συντελοῦσι πρὸς αὐξήσιν τῆς ἐξωτερικῆς θερμότητος τοῦ σώματος, ἀλλὰ μόνον πρὸς διατήρησιν τῆς ζωικῆς θερμότητος καὶ ἐμποδίζουσι τὴν ἐπαρῆν τοῦ ψυχροῦ ἀέρος μετὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ σώματος. Ἄρα εἰσὶν ἀνωφελῆ καὶ ἐπιβλαβῆ διὰ τὸ βάρος τῶν καὶ ἐμποδίζουσι τὴν ἐλευθέραν λειτουργίαν τῆς ἀδήλου διαπνοῆς.

Τὴν μεγαλειτέραν καὶ ἠδονικωτέραν εὐχαρίστησιν αἰσθάνεται τις, ὅταν τὸ πνεῦμα εἶναι ἀτάραχον καὶ ἐσωτερικὴ συναίσθησις ὑπάρχει ὅτι ἐργάζεται ἢ διὰ τὴν ἐννοήσιν τὸ καλὸν ἢ διὰ τὴν ἀποκτίσιν τοῦτο· τὸ δὲ καλὸν εἶνε ἠθικὸν καὶ ὕλικόν καὶ εὐτυχῆς ὁ ἐνόνων ἀμφοτέρα.

Ἀποκτῶμεν δόξαν διὰ τῆς συνέσεως, προνοίας καὶ ἐπινοίας. Στερούμεθα δὲ ταύτης διὰ τῆς ἀσυνεσίας, ἀπρονοησίας καὶ ἐπιμηθείας.

ΕΛΕΓΕΙΟΝ

ΖΑΦΕΙΡΗ ΧΑΤΖΗΚΩΣΤΑ—ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΑΤΖΗΚΩΣΤΑΣ *

Μοιράχο δὲν ἠμπόρεσε ν' ἀφήσῃ τὸ παιδί της,
Χωρὶς αὐτὸ δὲν ἠμπόρεσε ἢ δόστυχη γὰρ εἶη:
Κι' ἀκλόουθησε τὸν ἄγγελο ἢ μητρικὴ ψυχὴ της,
Νὰ ἠμποῦρε 'ς τὸν Παράδεισο καὶ μάνα καὶ παιδί!

Αἱ τώρα κλάψε δόστυχε πατέρα τὸ παιδί σου,
Καὶ θρήνησε τὸ σύντροφο τοῦ ἀκλόουθησε τὸ γυιό!
Ἐγὼ δὲν εἶχω βότανο γὰρ γιάνω τὴν πληγὴ σου...
Αὐτὸ θὰ σοῦ τὸ στείλωρε ἀπὸ ψηλάβ' οἱ δυό!

Λάρισσα

Γ. Α. ΠΟΛΙΤΗΣ

(*) Μήτηρ καὶ τέκνον ἀποθανόντες ἐν μίᾳ καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐν Λαρίσσει.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ 'ΦΥΣΕΩΣ,

Ι. Φ. Σόφραν. Δελτάριον ἐλήφθη. Ἐχουσι καλῶς ὄσα γράφετε, βιβλίον καὶ Ἡμερολόγιον ὡς ἀπεστάλησαν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἔλασιν αὐτοῖσι νὰ λάβωμεν τὰς συνδρομὰς μᾶς ἐπιβαρύνετε μὲ ἔξοδα τὰ ὅποια θὰ ἦνε εἰς βάρος σας, Ὡς ἐκακοσυνειθισάμεν δύο φορές καὶ αὐτὴν τὴν φοράν θὰ τὰ ἐκπαινομεν διαφορετικὰ ὄχι μὲ ναργιλέν.—Α. Γ. καὶ Κ. Φίλιπποῦ οὐλοῖν. Δῶρον προσεχῶς ἀποστέλλεται.—Κ. Χ. Στράλλιδας. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς δι' ὄσα γράφετε. Ἡμερολόγια ἐστάλησαν. Γράφομεν.—J. B. Βενήσιου. Ἐπιστολὴ καὶ χρήματα ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Γράφομεν.—Κ. Γ. Χ. Λεωνοῦ οὐλοῖν. Νεώτερα ἐπιστολὴ σας ἐλήφθη. Ἐχει καλῶς, ἀλλὰ κατὰ διαφορὰς δὲν γράφετε. Ἐπιθυμοῦμεν νὰ προτιμήσῃτε τὸν τόμον.—Ν. Θ. Σφαῖρα. Ἐπιστολὴ, χρήματα καὶ ἀπόγγι ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Γράφομεν καὶ ταχυδρομικῶς.—I. Τ. Ἀμισόπου. Δελτάριον ἐλήφθη. Κερδηθὲν ἱστορικῶν βιβλίων στέλλεται προσεχῶς. Ἦσυχαιτε.—Γ. Π. Ἀργυρίου. Χρυσόδετοι τόμοι ἀποσταλέσονται μετ' ὀλίγας ἡμέρας διότι δένονται.—Μ. Μ. Μάσσας. Ἀντίμιον Ἡμερολογίων ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν πολύ.—Κ. Σ. Ἀφροῦ οὐλοῖν. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Σὰς ἐνεγράψαμεν. Ἡμερολόγιον μετ' ἀποδείξεως σας ἀπεστάλησαν.—Α. Μ. Τραπεζοῦ οὐλοῖν. Ἐπιστολὴ μετὰ περιεχόμενων ἐλήφθη. Ταχυδρομικῶς γράφομεν ἑκτανῶς.—Δ. Δ. Ὀδησσόπου. Παραγγεῖλια σας ἀπεστάλη προχθές. Χρήματα ἐλήφθησαν. Ἀναμένομεν καὶ ὑπόλοιπον.—Π. Ρ. Βουκουρέστιου. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Ἡμερολόγιον καὶ ἀποδείξεις σας ἀπεστάλησαν.—Α. Φ. Χαλκίδας. Στείλατε παρακαλοῦμεν ἐκκαθάρισιν λογαριασμοῦ μας.—I. Κ. Σπυροῦ. Ἐχει καλῶς. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀναμένομεν συντομῶς.—Σ. Δ. Πατάρας. Ἀντίμιον Ἡμερολογίων ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν πολύ.

ΜΕΓΑ ΟΙΝΟΠΝΕΥΓΕΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

'ΝΕΑ ΧΙΟΣ,

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΥΡΙΚΗ καὶ ΓΙΩΝ

Ἐπι τῆς προκυμαίας, κάτωθι τοῦ ξενοδοχείου τῆς Εὐρώπης
ΕΝ ΣΜΥΡΝῃ

Κατασκευάζεται Μαστίχη καὶ Κονιὰ ἀρίστη ποιότητος, ἐκ καθαρῶς σταφυλῆς. Ἀμφότερα ἐβραβεύθησαν κατὰ τὴν τελευταίαν «Διεθνή Ἐκθεσιν» τῆς Rochefort sur Mer» τῆς Γαλλίας διὰ βραβείου πρώτης τάξεως, Σταυροῦ καὶ Μεταλείου χρυσοῦ καὶ ἀργυροῦ καὶ διὰ Διπλώματος Τιμῆς. Τὸ δὲ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν δι' ἐπιστολῆς ἐξέφρασε τοῖς κατασκευασταῖς τὰ συγχαρητήριά του διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν. Ἄνευ δὲ ρεκλάμας μίαν μόνον δοκιμὴν δύναται νὰ πείσῃ τὸ Σεβ. κοινὸν τοῦ τε Ἐσωτερικοῦ καὶ Ἐξωτερικοῦ περὶ τῆς γνησιότητος τῶν προϊόντων τούτων. Τιμὰς λίαν συγκαταβάτικαί.

Ὑποκατάστημα ἐν Κωνσταντινουπόλει

Χασίρ Ἰσχελεσι Καρακιδά Σοκάκι. Ἄρ. 80.

Ἰδρυθὲν τῷ 1880.

Εἰδοποιεῖται ὡσαύτως ἢ ἐν Κωνσταντινουπόλει πολυάριθμος πελατεία του καὶ τὸ Σεβαστὸν Κοινόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ ὑποκαταστήματι ἐκομίσθη ἐσχάτως Μαστίχη ἐκ τῶν ἐν Γαλλίᾳ βραβευθέντων εἰς Ἀμπεζάνας, ὡς καὶ Κονιὰ εἰς μικρὰ βαρέλια. Ἡ δὲ μόνη σύστασις εἶναι α' Ἐλθὲ καὶ ἰδὲ.

Πώλησις χονδρικῶς καὶ εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικῶς. Τὸ κατάστημα δέχεται καὶ παραγγελίας. Μόνος ἀντιπρόσωπος ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀριστείδης Κ. Πορτίκης.

* Ἄρτι ἐξεδόθη ἢ Ἐμπορικὴ καὶ βιομηχανικὴ Γεωγραφία τοῦ κ. Θεοχάρη καὶ πωλεῖται πρὸς τῷ κ. Ε. Ζύγουρα δρ. 2,50.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΗΣ 'ΦΥΣΕΩΣ' ΤΟΥ 1899 ΕΤΟΥΣ

Ἐξεδόθη λαμπρῶν, ὠραίων, τερπνῶν, οἰκογενειακόν, φιλολογικόν, εἰκονογραφημένον, ἐν ταῦτῳ δὲ χρησίμον καὶ διδαχτικόν, χάριεν καὶ μελίρρυτον τὸ ἐφρτεινόν Ἡμερολόγιόν μας, ὅπερ πωλεῖται ἐν ἅπασιν τοῖς βιβλιοπωλείοις τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἐν τοῖς γραφείοις μας, ἀντὶ φρ. 2 ἀπλοῦν καὶ φρ. 3 χρυσόδετον.

ΤΥΠΟΙΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ ΛΕΩΝΗ